

Skulle du observerer
**Guds Hellige
Dager**
eller Demoniske ferien?

Vet du hvor ulike helligdager og helligdager kom fra?

*“Når pinsedagen var kommet, var de alle samlet
Samlet på ett sted.”(Acts 2:1)*

Bob Thiel, Ph.D.

Skulle du observerer Guds Hellige Dager eller Demoniske ferien?

Av Bob Thiel, Ph.D.

Er Guds festdager oppført i Bibelen?

Hvilke dager var det Jesus beholde?

Hvilke dager gjorde apostlene beholde?

Hvilke dager gjorde de tidlige etterfølgere av Kristus beholde?

Har du observerer noen ferien?

Vet du hvor de kom fra?

Vet du hvorfor du og andre kan observere dem?

Har noen har religiøse assosiasjoner?

Kan du observere demoniske ferien?

Betyr det noe for Gud hvilke dager du kan holde?

Hvis du tror at du er kristen, feirer du kanskje demoniske eller hedenske dager som Jesus ville fordømme? I så fall, betyr sannheten nok for deg til at du ville følge Jesus på dette?

ISBN 978-1-940482-17-0

Copyright © 2016/2017 by Nazarene Books. Edition 2.2. Produced for the Continuing Church of God and Successor, a corporation sole. PO Box 109, Grover Beach, California, 93483 USA.

Kreditering: Forsidebilde tatt på pinsedagen i New Zealand av Joyce Thiel. Ulike oversettelser av Bibelen er brukt i hele boken; der ingen navn eller forkortelse er gitt, blir New King James Version (NKJV) sitert (Thomas Nelson, opphavsrett © 1997, brukt med tillatelse).

innhold

- 1. Helligdager vs. Populære helligdager**
- 2. påske: Er det bare om Kristi død?**
- 3. natten observert og dagene av usyret brød**
- 4. Pinse: Sannheten om ditt kall og den utrolige gaven fra Gud**
- 5. Fest av trompeter: Kristi gjenkomst og hendelser som fører til det**
- 6. soningsdagen : Satan blir Forvist**
- 7. Løvhyttfesten: et glimt av hvordan verden ser ut under Kristi herredømme**
- 8. siste store dagen: Guds fantastiske plan for å frelse menneskeheten**
- 9. Mis-oversettelser og sabbaten**
- 10. Ompakkede demoniske høytider**
- 11. Guds hellige dager eller løgn?**

Hellig dag kalender

Kontaktinformasjon

Merk: Denne boken er en oversettelse fra den engelske versjonen av kunstig intelligens, og det er derfor noen uttrykk kanskje ikke gjenspeiler originalen fullt ut, men håpet er at de er like. Den engelske versjonen er tilgjengelig gratis på nett på www.ccog.org.

1. helligdagene vs. Populære ferien

Av de mange grupper som bekjenner kristendommen, nesten alle observere noen ferier eller helligdager.

Skulle du observere Guds hellige dager eller demoniske ferien?

Det virker som et enkelt spørsmål med et enkelt svar. Og for de som er villige til å tro på Bibelen, i stedet for ulike folkemengder, er det.

Hvor ble det hellige dager og helligdager fra? Har de kommet fra Bibelen eller er de knyttet til tradisjonelle hedenske / demoniske observasjoner?

Hvis du mener at du er en kristen, vet du egentlig hva dagene, om noen, bør du holde og hvorfor?

Denne korte boken fokuserer på de årlige bibelske helligdagene, og har informasjon om noen av de årlige hellig at andre observerer.

Ordet *ferie*

Ifølge Websters ordbok kommer ordet ferie (holiday) opprinnelig fra gammelengelsk hāligdæg. Til tross for hva folk nå later til å tro, betydde ikke dette ordet opprinnelig fri for å ha ferie — holiday betydde hellig dag (holy day).

Selvfølgelig ikke alle 'ferie' var ment som religiøse helligdager. Nasjonale helligdager ble ikke nødvendigvis ansett for å være religiøs, og selv Jesus tydeligvis observert en eller flere av dem (John 10: 22-23).

Såvidt Jesus går, registrerer Bibelen spesielt at han observerte bibelske helligdager og festivaler som påske (Luke 2:41-42; 22:7-19), Løvhyttefesten (John 7:10-26), og den siste store dagen (John 7:37-38; 8:2). Det nye testamente peker på at Jesu apostler holdt påske (1 Corinthians 5:7), Dagene med usyret brød (Acts 20:6; 1 Corinthians 5:8), pinse (Acts 2:1-14), trompeter og Løvhyttefesten (jf. Leviticus 23:24,33-37; Acts 18:21; 21:18-24; 28:17), og forsoningsdagen (Acts 27:9).

Bibelen viser aldri at Jesus eller apostlene observert religiøse helligdager som de som de hedenske romerne observerte. Likevel, mange som

hevder kristendommen som sin religion observere versjoner av religiøse helligdager som kommer fra kilder utenfor Bibelen.

Skulle de bli holdt?

Bibelen profeterer om at tiden vil komme når folk av alle nasjoner vil holde Guds hellige dager eller være gjenstand for tørke og plager (Zechariah 14:16-19). Siden det er tilfelle, bør ikke du vurdere om du bør gjøre det nå?

Vennligst les denne boken i sin helhet minst to ganger. Visse innvendinger at noen har reist om hva Bibelen viser er adressert i den. En dobbel-lese vil forhåpentligvis besvare de mer alvorlige spørsmål du måtte ha.

Vennligst prøv å studere dette temaet med et virkelig åpent sinn. Det er naturlig for alle mennesker, hvis vi ikke er på vakt mot det, å se på en presentasjon av disse årlige helligdagene i en ånd av fordommer. Bibelen lærer at “Den som svarer på et spørsmål før han hører det, det er dårskap og skam for ham” (Proverbs 18:13), så vær som Berøa i gammel tid for å se om disse tingene her er så (Acts 17:10-11).

La oss derfor i villig underkastelse til Gud og hans vilje, med overgitt hjertene fri for fordommer, med åpent sinn ønsker sannheten mer enn vår egen måte, skjelvende før den hellige og hellige Guds Ord (Isaiah 66:2), spør Gud ydmykt for ledelse av sin Hellige Ånd. Og i denne bønn, underdanig, villig, men likevel forsiktig og varsom holdning, studerer denne saken - som beviser alle ting (se 1 Thessalonians 5:21 KJV/DRB).

Guds festivaler og helligdager

Visste du at Guds festivaler er oppført i Bibelen? Selv om dette bør være sunn fornuft, er det mange ikke er klar over at det er slik, og heller ikke hvor du finner dem i Skriften.

Videre er ett problem med dem at de er basert på en annen kalender enn folk flest bruker nå. Guds kalender er i utgangspunktet en måne-solar en. For å hjelpe deg å bedre forstå timingen av Guds hellige dager, sjekk ut følgende sammenligning diagram av den bibelske kalenderen og Roman (gregorianske) kalender (de ikke faller på samme romerske kalenderen dag hvert år):

(En moderne romerske kalender med helligdagene er vist på dette heftet slutt.)

Måned	Antall	Lengde	sivil tilsvar
Abib/Nisan	1	30 dager	mars -April
Ziv/Iyar	2	29 dager	April- Kan
Sivan/Siwan	3	30 dager	Kan - juni
Tammuz	4	29 dager	juni - juli
Av/Ab	5	30 dager	juli -August
Elul	6	29 dager	August-September
Ethanim/Tishri	7	30 dager	September- oktober
Bul/Cheshvan	8	29 or 30 dager	oktober -November
Kislev	9	30 or 29 dager	November- desember
Tevet	10	29 dager	desember - januar
Shevat	11	30 dager	januar - februar
Adar	12	30 dager	februar - mars

(Også i bibelsk 'skuddår' det er en annen måned som kalles adar 2)

Så langt som Guds hellige dager, la oss først starte med en referanse i Første Mosebok, som viser både en protestantisk og en katolsk oversettelse:

¹⁴ Da sa Gud: "La det bli lys på himmelen for å skille dagen fra natten. De skal være tegn og skal markere religiøse høytider, dager og år. (Genesis 1:14, God's Word Translation, GWT)

¹⁴ Gud sa: 'La det bli lys på himmelhvelvingen til å skille dagen fra natten, og la dem indikere festivaler, dager og år. (Genesis 01:14, New Jerusalem Bible, NJB)

Det hebraiske ordet mowed' i vers 14 viser til en religiøs festival.

Visste du at Bibelen snakket om eksistensen av religiøse festivaler i sin aller første bok? Salmenes bok bekrefter også dette er i utgangspunktet hvorfor Gud gjorde månen:

¹⁹ Han gjorde månen til å fastsette festivaler (Psalm 104:19, Holman Christian Standard Bible)

Er dette noe du hadde hørt før?

Hva er de religiøse festivalene at “lys på himmelen” Gud plassert der var å markere?

Vel, det er ett sted i Bibelen hvor alle helligdagene (*meiet'*) er oppført og enkelte lysene er nevnt.

Det er i en del av Bibelen som mange ønsker å overse, eller konkludere med er blitt avskaffet i sin helhet. Følgende er vist fra New American Bible (NAB), en katolsk oversettelse (NAB brukes under som de fleste protestanter følger Kirken i Roma om mange av de dagene de gjør og ikke observere, til tross for hva skriften stater):

² ... Følgende er festivaler av Herren, som du skal erklære hellig dager. Dette er mine festivaler:

³ For seks dager arbeidet kan gjøres; Men den sjuende dagen er sabbat med fullstendig hvile, en erklært hellig dag; du skal ikke gjøre noe arbeid. Det er Herrens sabbat uansett hvor du bor.

⁴ Dette er Herrens festivaler, hellige dager som du skal erklære til sin rette tid. ⁵ Påsken for Herren faller på den fjortende dagen i den første måneden, ved kveldsskumringen. ⁶ Den femtende dagen i denne måneden er Herrens fest med usyret brød. I sju dager skal du spise usyret brød. ⁷ På den første av disse dagene skal du ha en

erklært hellig dag; du skal ikke gjøre tungt arbeid. (Leviticus 23:2-7, NAB)

¹⁵ Fra og med dagen etter sabbaten, den dagen du tar kornbåndet for heving, skal du telle sju hele uker; ¹⁶ du skal telle til dagen etter den sjuende uken, femti dager. (Leviticus 23:15-16, NAB)

²⁴ ... På den første dagen i den sjuende måneden vil du ha en sabbatshvile, med trompetblåsing som en påminnelse, en erklært hellig dag; (Leviticus 23:24, NAB)

²⁶ Da sa Herren til Moses: ²⁷ Nå den tiende dagen i denne sjuende måneden er forsoningsdagen. Du vil ha en erklært hellig dag. Du skal ydmyke dere og gi som gave til Herren. ²⁸ På denne dag skal du ikke gjøre noe arbeid, fordi det er forsoningsdagen, da skal det gjøres soning for eder for Herrens, din Gud. ²⁹ De som ikke ydmyker seg på denne dagen, skal utryddes av folket. ³⁰ Hvis noen gjør noe arbeid på denne dagen, vil jeg fjerne denne personen fra midten av folket. ³¹ Du skal ikke gjøre noe arbeid; Dette er en evig lov til slekt uansett hvor du bor; ³² det er sabbat med fullstendig hvile for deg. Du ydmyker dere. Begynnelsen på kvelden den niende dag i måneden, skal du holde sabbat fra kveld til kveld.

³³ Da sa Herren til Moses: ³⁴ Tal til Israels barn: Den femtende dagen i denne sjuende måneden er Herrens løvhyttefesten, som skal fortsette i sju dager. ³⁵ På den første dagen, en erklært hellig dag, skal du ikke gjøre noe tungt arbeid. ³⁶ I syv dager skal du gi som gave til Herren, og på den åttende dagen vil du ha en erklært hellig dag. Du skal tilby et offer til Herren. Det er festivalens stenetid. Du skal ikke gjøre tungt arbeid.

³⁷ Disse derfor er festivalene i Herren ... (Leviticus 23:26-37, NAB)

Bibelen viser tydelig Guds festivaler og Guds hellige dager. Likevel, de fleste som hevder å være kristen ikke virkelig holde helligdagene som Gud befaler.

Merk: En hel dag i Bibelen løp fra solnedgang til solnedgang (Genesis 1:5; Leviticus 23:32; Deuteronomy 16:6; 23:11; Joshua 8:9; Mark 1:32), ikke fra midnatt til midnatt som dager telles i dag. Legg også merke til at mens det er sider ved seremonier i forbindelse med helligdagene i Det gamle testamente som er endret for kristne, slik Det nye testamente bidrar til å gjøre klart — f.eks. Matthew 26:18, 26-30; Hebrews 10:1-14 — er realiteten at disse dagene og festivalene fortsatt eksisterer og ble holdt av tidlige kristne, inkludert hedningekristne.

Vi i Continuing Church of God beholde de samme bibelske hellige dager at Jesus, hans disipler, og deres trofaste etterfølgere holdt, inkludert hedningekristne ledere som Polykarp av Smyrna. Vi holder dem på den måten at tidlige og senere kristne holdt dem. Dette skiller seg på bestemte måter fra de samme grunnleggende dager som jødene holder, som jødene ikke aksepterer lære nye testamente på hva alle disse dager betyr eller hvordan de skal oppbevares av kristne.

Mange kristne som observerer Guds festivaler innse at de *bibelske* helligdagene peker mot den første og andre komme Jesus, samt bidra til bilde Guds frelsesplan.

2. påske: Er det bare om Kristi død?

Bør kristne holde påske?

Som mange er klar over, ble Israels barn spesielt beskjedt om å observere påske i Mosebok. Familier tok et lam uten lyte (Exodus 12:5), for offeret (Exodus 12:3-4). Lammet ble ofret på den fjortende i skumring (Exodus 12:6) og noen av dens blod ble plassert på døren til familiens hjem (Exodus 12:7).

De som tok skritt Gud instruert ble 'hoppet over' fra døden, mens egypterne som ikke gjorde dette var ikke (Exodus 12:28-30).

Som mange er klar over, holdt Jesus påske årlig (Exodus 13:10) fra tiden i sin ungdom (Luke 2:41-42), og gjennom hele sitt liv (Luke 22:15).

Passover ble observert på den fjortende dagen i den første måneden (Leviticus 23:5; kalt Abib i Deuteronomy 16:1 eller Nisan i Esther 3:7). Det skjer i løpet av våren sesongen av året.

Selv om Jesus endret flere praksis knyttet til det (Luke 22:19-22; John 13:1-17), vår Frelser fortalte også sine disipler å holde det (Luke 22:7-13). Også det nye testamentet er klart, at på grunn av Jesu offer, er det å drepe sauer og sette blod på dørstolpene (Exodus 12:6-7) ikke nødvendig lenger (jf. Hebrews 7:12-13, 26-27; 9:11-28).

Apostelen Paulus spesielt lært at kristne skulle holde påske i samsvar med Jesu instruksjoner (1 Corinthians 5:7-8; 11:23-26).

Bibelen lærer at Jesus "var forutbestemt før verdens grunnvoll" (1 Peter 1:20) for å være "Lammet som ble slaktet fra verdens grunnvoll" (Revelation 13:8). Dermed ble Guds frelsesplan gjennom hans hellige dager og festivaler, blant annet Jesus å være "påskelammet," kjent for menneskene ble plassert på planeten. Det er derfor noen av himmellegemene var plassert i himmelen for å kunne

beregne dem!

Ganske mye alle kirker erkjenne at Bibelen lærer at Jesus oppfylte noe i forbindelse med påske da han ble drept.

Vi finner driften av dette store Sacrifice engang diskutert i Edens hage. Etter at Jesus ble profetert (Genesis 3:15), drepte Gud et dyr (sannsynligvis et lam eller geit), for å dekke nakenhet (en representasjon av en type synd i denne forekomsten) av Adam og Eva med sin skins (Genesis 3:21). Vi ser også dette prinsippet om offer drifts da Abel ofret et lam fra hans flokk (Genesis 4: 2-4).

Den berømte påske i dagene av Moses viste leveranse av Israels barn fra Egypt (Exodus 12:1-38). Moses registrerte Guds instruksjoner om dette samt kalenderen (Genesis 1:14; 2:1; Exodus 12:1) og hans høytider (Leviticus 23). Påsken ble i utgangspunktet den første av disse hendelsene som årlig avbildet Guds store frelsesplan for Hans barn.

I Det gamle testamente, påske avbildet befrielse fra fangenskap i Egypt og Guds inngripen. Men, profetisk, det ble også ser mot den tiden at Jesus skulle komme og være vår påskelammet (1 Corinthians 5:7). Guds lam som kom for å ta bort verdens synder (John 1:29; jf. 3:16-17).

På Jesu siste påske som menneske, fortsatte han å holde det på tidspunktet sent på kvelden og fortalte sine disipler å holde det (Luke 22:14-19; jf. John 13:2,12-15) og på den 14. Nisan/Abib (jf. Luke 22:14; 23:52-54).

Jesus, derimot, endret flere av praksisene knyttet til sin overholdelse. Jesus gjorde usyret brød og vin til en integrert del av påske (Matthew 26:18, 26-30) og la til praksisen med fotvasking (John 13:12-17).

Jesus på ingen måte lært at det ikke var til å bli en årlig påske, heller ikke han endre tidspunktet for dagen i sin observasjon til en søndag morgen som de som følger gresk-romerske tradisjoner gjør. Selv gresk-ortodokse lærde innrømme at 1. og 2. århundre kristne holdt påske om natten (Calivas, Alkiviadis C. *The Origins of Pascha and Great Week - Part I*. Holy Cross Orthodox Press, 1992) som vi i det videre kirke Gud gjøre i det 21. århundre. Pass bare å bli tatt ved passende døypte Kristne (jf. 1 Corinthians 11:27-29; Romans 6:3-10; Exodus 12:48; Numbers 9:14).

Det sannsynligvis bør legges til at Kirken i Roma (så vel som mange av sine protestantiske etterkommere) offisielt lærer at det holder påske, men å kalle det noe annet i det engelske språket og ikke holde det som Jesus gjorde (Catechism of the Catholic Church. Doubleday, NY 1995, p. 332).

Vin, ikke drue juice

Til tross for at Jesus gjorde vann til vin (John 2:3-10) og det greske ordet brukt i Det nye testamente (oinos) refererer til vin (jf. 1 Timothy 3:8), har ulike hevdet at det var drue juice, og ikke vin, som ble brukt til påske. Jødene, selv om, bruke vin til påske (Hirsch EG, Eisenstein JD. Wine. Jewish Encyclopedia. 1907, pp. 532-535).

Hvordan vet vi at druesaft ikke ble muligens brukt av Jesus?

Druer er normalt høstes rundt september og påske er vanligvis i den romerske kalenderen måned kalles april. På Jesu tid, hadde de ikke moderne sterilisering eller kjøling. Derfor druesaft ville ha ødelagt mellom tidspunktet for høsting og påske.

Andre har bemerket at det var umulig for jøder å ha lagret druesaft så lenge (Cf. Kennedy ARS. Hastings Bible Dictionary. C. Scribner Son's, 1909 p. 974). Derfor bare vin, som kan forbli uberørt i enda mange år ville ha blitt brukt. (Bruk av alkohol, som vin, er godkjent for Løvhyttefesten i Deuteronomy 26:14, men ikke nødvendig.)

Kristne er ikke å være “fulle på vin, hvor er overflødig” som Paulus skrev (Ephesians 5:18, KJV). Bare en svært liten vin i normalt forbrukes ved påske (ca en teskje full eller mindre).

Påske var på 14th Ikke de 15th

Noen har blitt forvirret om datoen for den bibelske påske.

Bibelen lærer at det skulle holdes den 14. dagen i den første måneden av Guds kalender (Leviticus 23:5).

I 6. vers av Exodus kapittel 12 står det at lammet er å bli drept “at dusk” (GWT og Jewish Publication Society oversettelser). Den 8. vers sier at de er å spise kjøttet den kvelden. Det er å være stekt og spist den kvelden. Og, ja som en som har drept lam, man kan lett drepe, steke og spise et lam 'av det første året' (Exodus 12:5) mellom solnedgang og midnatt som er utgangspunktet hva Israels barn gjorde på den innspilte påske i Exodus 12. Og teknisk, måtte de til morgen for å ha spist det per Exodus 12:10. Nå Bibelen er tydelig at englenes påske skjedde “på den natten” (Exodus 12:12), den samme natten av 14.

Bibelen lærer at Jesus var bare for å bli ofret én gang (1 Peter 3:18; Hebrews 9:28; 10:10-14). I Det nye testamente, er det klart at Jesus holdt sitt siste påske (Luke 22:14-16), og ble drept. Bibelen viser at Jesus ble fjernet fra bålet før den 15. Hvorfor? Fordi den 15. var en "high dag" (John 19:28-31), spesielt den første dagen av usyret brød (Leviticus 23:6). Derfor Jesus holdt og oppfylt påsken på 14.

Tidlig kirkehistorie registrerer også at påske ble holdt på den 14. måneden Nisan av trofaste jødiske og ikke-jødiske kristne ledere i de første, andre og tredje århundre (Eusebius. Church History, Book V, Chapter 24), og at det ble holdt i kveld (Calivas).

De fleste ledere som bekjenner Kristus hevder å observere noen versjon av påske, selv om mange har endret navn, dato, tid,

symbolene, og betydningen (se påske i kapittel 10).

Bibelen lærer klart at Jesus Kristus var påskelammet slaktet for oss, og at vi skal holde det fest med usyret brød:

⁷ Tøm ut den gamle gjær, slik at du kan bli en ny ladning med deig, ettersom du er usyrede. For vår påskelammet, Kristus, er blitt ofret. ⁸ La oss derfor feire festen, ikke med den gamle gjær, gjær av ondskap, men med usyret brød oppriktighet og sannhet. (1 Corinthians 5:7-8, NAB)

Legg merke til at festen skal holdes med usyret brød oppriktighet og sannhet. Apostelen Paulus skjønte at Jesus var en erstatning for påskelammet at det jødiske folk brukte. Han lærte også at kristne skal likevel fortsette å observere påske.

Men utgangspunktet hvordan ble kristne til å gjøre dette?

Apostelen Paulus forklarer:

²³ For jeg har mottatt fra Herren dette som jeg også har overgitt til dere: at Herren Jesus på den natt da han ble forrådt, tok et brød; ²⁴ og da han hadde takket, brøt det og sa: "Ta, et! Dette er mitt legeme, som er for eder;. Gjør dette til minne om meg" ²⁵ På samme måte tok han også kalken etter måltidet og sa: "Dette begeret er den nye pakt i

mitt blod. Gjør dette, så ofte som dere drikker det, til minne om meg." ²⁶ For så ofte som dere spiser dette brød og drikker denne kalk, forkynner dere Herrens død, inntil han kommer. (1 Corinthians 11:23-29)

Så lærte apostelen Paulus at kristne skulle holde påske på den måten at Jesus observert Hans siste påskemåltid med brød og vin. Og det var om natten som minne eller minnesmerke - et minnesmerke er en årlig, ikke en ukentlig hendelse.

Katekisme Den katolske kirke påpeker korrekt at "Jesus valgte tidspunktet for påske ... tok et brød, og ... han brøt det" og ga også det å bli spist.

Det er dokumentert i Bibelen at Jesus brøt usyret brød og ga det til sine tilhengere til å spise. Jesus også bestått vin til sine tilhengere til å drikke en liten mengde. Vi i Continuing Church of God ber, pause og distribuere usyret brød, og distribuere vin for sine trofaste etterfølgere til forbruker. Likevel, ikke lenger bryter Kirken i Roma (som mange andre) usyret brød (den bruker en hel 'vert') heller ikke vanligvis distribuerer vin for sine etterfølgere å drikke (fordeling av vin er ansett valgfritt av kirken i Roma, og det er ofte ikke gjort i protestantiske kirker).

Hva om 'så ofte ... Du Rop'?

Hvor ofte bør påske tas?

Jesus sa: "For så ofte som dere spiser dette brød og drikker denne kalk, forkynner dere Herrens død, inntil han kommer."

Tenk at det er Jesu *død* at dette markerer.

Kristi død forsoner oss med Gud (Romans 5:10) og Jesus ga sitt liv for vår frelse (John 3:16-17; Hebrews 5:5-11). Hans død lærer oss at kristne ikke skal ha sin regjeringstid over våre dødelige legemer (Romans 6:3-12). Den kristne påske er den årlige markeringen av Jesu død.

Jesus sa ikke å gjøre denne seremonien så ofte som du ønsker, bare at når du gjør det, er du forkynne hans død. Det greske ordet for ofte i 1 Corinthians 11:26, hosakis, brukes en annen gang i Det nye testamente. Det betyr ikke så ofte som du ønsker MED MINDRE det greske ordet for

"du ønsker," thelo eller ethelo, er også til stede (som det er i Revelation 11:6, den eneste andre stedet i Bibelen dette begrepet brukes). Men siden dette ikke er til stede i 1 Corinthians 11:26, Paulus er IKKE fortelle oss til å observere Herrens påske så ofte som vi ønsker, men at når vi observerer det på påske, er det ikke bare

en seremoni, det viser Kristi død.

Videre skrev Paulus dette:

²⁷ Derfor, den som spiser dette brødet eller drikker denne kalk fra Herren i en uverdigg måte vil være skyldig i kroppen og blod for Herren. ²⁸ Men hvert menneske prøve seg selv, og så ete han av brødet og drikke av kalken. ²⁹ For den som spiser og drikker i en uverdigg måte eter og drikker dom til seg selv ikke gjør forskjell på Herrens legeme. (1 Corinthians 11:27-29)

Paulus tydelig lærer at for å ta dette brød og vin, må man undersøke seg selv. Den deleaving som er ment til å følge påske hjelper oss å fokusere på våre feil og synder, og dermed bidrar til å oppfylle denne kommandoen fra Paulus til å undersøke oss selv. Som deleaving kan ta mye innsats, dette støtter også konseptet med en årlig undersøkelse (folk var ikke fjerne surdeig hver dag eller uke).

Det nye testamente forteller at både Jesus og Paulus lærte å observere påske i den kristne måte. Og det var en årlig observasjon.

Fot Vaske

Fot Vaske hjelper vise ydmykhet og at selv de Kristi etterfølgere fortsatt en tendens til å ha områder som trenger å bli rensset (jf John 13:10).

Jesus sa at hans etterfølgere skulle gjøre dette:

¹³ Dere kaller meg mester og herre, og du sier godt, for jeg er det. ¹⁴ Når da jeg, som er Herre og Mester, har vasket deres føtter, så skylder også dere å vaske hverandres føtter. ¹⁵ For jeg har gitt dere et forbilde, som du skal gjøre som jeg har gjort mot dere. ¹⁶ Sannelig, sannelig sier jeg dere: En tjener er ikke større

enn sin herre; heller ikke er han som er utsending større enn den som har sendt ham. ¹⁷ Hvis du vet disse tingene, velsignet er du hvis du gjør dem. (John 13: 13-17)

Relativt få som bekjenner Kristendom vaske føttene som Jesus sa å gjøre.

Men vi i det Continuing Church of God følger Jesu instruksjonene på denne årlig.

Kilder utenfor Skriften

Det er ikke bare i Bibelen at vi ser at påske ble holdt årlig av kristne. Historien forteller at de troende holdt påske hvert år den 14. fra tidspunktet for den opprinnelige apostlene og gjennom tidene (Thiel B. Continuing History of the Church of God. 2nd edition. Nazarene Books, 2016).

Det er noen interessante opplysninger i den korrupte teksten kjent som The Life of Polycarp (dette dokumentet synes å være basert på skrifter i det andre århundre, men den eksisterende versjonen vi nå ser inneholder informasjon/endringer som synes å bli lagt til i det fjerde århundre; se Monroy MS. The Church of Smyrna: History and Theology of a Primitive Christian Community. Peter Lang edition, 2015, p. 31). Det som er interessant er at det tyder på at påske observasjon i Lilleasia ikke kan ha først kommer til Smyrna fra apostelen Johannes, men enda tidligere fra apostelen Paulus (Pionius. Life of Polycarp, Chapter 2).

livet av Polykarp tyder på at nye pakt påske med usyret brød og vin var å bli observert i løpet av sesongen med de usyrede brød. Den fastslår at kjettere gjorde det på en annen måte. Og at skrivning er også positive til ideen om at det usyrede brød og vin ble tatt, og ble tatt årlig.

Historien forteller at de bibelsk oppførte apostlene (inkludert Filip og Johannes) samt Biskoper/Pastorer Polykarp, Thraceas, Sagaris, Papirius, Melito, Polykrates, Apollinaris, og andre holdt påske hvert år den 14. (Eusebius. The History of the Church, Book V, Chapter 24, verses 2-7). Den romerske, Øst Ortodoks, og anglikanske katolikker all vurdere disse lederne å ha vært hellige, men ingen av disse trosretninger følge deres eksempel på dette.

Biskop / Pastor Apollinaris av Hierapolis i Frygia i Lilleasia skrev rundt 180 e.Kr. forteller kristne å holde påske den ^{14.}:

Den fjortende dag, den sanne påske for Herren; det store offer, Guds Sønn i stedet for lam, som var bundet ... og som ble begravet på dagen av påskelammet, steinen blir lagt på graven.

Jesus spiste og holdt de påske den ^{14.}, ble drept den ^{14.}, og ble gravlagt på 14th. Dette var ikke den ^{15.}, og i år Hans død, dette var ikke på en søndag. Jesus ville ha tatt påske like etter solnedgang, og vil bli drept i dagslys og bli begravet før solen igjen (for å starte en ny dag).

I slutten av andre århundre, biskop / Pastor Polykrates Efesos sendte et brev til den Roman Bishop Victor da Victor prøvde å tvinge overholdelse av påske på en søndag i stedet for den 14th:

Polykrates skrev: "Vi observerer den eksakte dagen; verken å legge til, eller ta bort. For i Asia også store lys har sovnet, som skal stige igjen på dagen for Herrens komme, når han kommer med herlighet fra himmelen, og skal oppsøke alle de hellige. Blant disse er Filip, en av de tolv apostlene, som sovnet i Hierapolis; og hans to eldre jomfruelige døtre, og en annen datter, som bodde i den Hellige Ånd, og nå hviler i Efesus; og dessuten Johannes, som var både vitne og en lærer, som tilbakelent på brystet av Herren, og å være en prest, hadde den sacerdotal plate. Han sovnet i Efesus. Og Polykarp i Smyrna, som var biskop og martyr; og Thraseas, biskop og martyr fra Eumenia, som sovnet i Smyrna. Hvorfor trenger jeg nevne biskop og martyr Sagaris som sovnet i Laodikea, eller den velsignede Papirius eller Melito, hoffmannen som levde sammen i Den Hellige Ånd, og som ligger i Sardis, avventer bispe fra himmelen, da skal han reise seg fra de døde? Alle disse observerte den fjortende dag i påske i henhold til evangeliet, som avviker i noen respekt, men å følge regelen av tro. Og jeg også, Polykrates, den minste av dere alle, gjør i henhold til tradisjonen med mine slektninger, noen av dem jeg har tett fulgt. For syv av mine slektninger var biskoper; og jeg er den åttende. Og mine slektninger alltid observert dagen når folk legger bort surdeigen. Jeg, altså, brødre, som har levd seksti-fem år i Herren, og har møtt med brødrene over hele verden, og har gått gjennom

alle hellige skrift, er ikke forferdet av skremmende ord. For de større enn jeg har sagt 'Vi skal lyde Gud mer enn mennesker' ... Jeg kunne nevne biskopene som var til stede, som jeg innkalt på ditt ønske; hvis navn, skal jeg skrive dem, vil utgjøre en stor skare. Og de, som ser på min litenhet, ga sitt samtykke til brevet, og vite at jeg ikke bære mine grå hår forgyves, men hadde alltid styrt mitt liv av Herren Jesus.

Legg merke til i sitt brev, Polykrates:

1) sa han var å følge læren overlevert fra apostelen Johannes. ¶ 2) at han var som trofast til læren til Evangeliet. ¶ 3) avhengig av den posisjonen at læren fra Bibelen var over de av romersk-akseptert tradisjon. ¶ 4) sa han var å være trofast mot læren gått ned til ham ved tidligere kirkeledere. ¶ 5) viste at han var så talsperson for de troende i Lilleasia. ¶ 6) Sa han og hans forgjengere observert tidspunktet for usyret brød. ¶ 7) Nektet å godta myndighet i en ikke-bibelsk romerske tradisjonen over Bibelen. ¶ 8) Nektet å godta myndighet av biskopen av Roma - han foretrakk å være atskilt (jf. Revelation 18:4). ¶ 9) at livet hans var å bli styrt av Jesus og ikke meningene til menn.

Vil du følge eksempelet til Jesus og apostlene som Polykrates gjorde?

Fordi de første kristne holdt påske på 14th de og andre som gjorde det ble merket quarto-decimanerne (latin for *fourteenths*) av mange historikere.

De tidlige kristne forstod at påske hadde å gjøre med Guds frelsesplan. Legg merke til at ved 180 e.Kr., biskop / Pastor Melito av Sardis skrev:

Nå kommer mysteriet om påskelammet, selv som det står skrevet i loven ... Folket derfor ble modell for kirken, og loven en parabol skisse. Men evangeliet ble forklaringen av loven og dens oppfyllelse, mens kirken ble stabburet av sannhet ... Dette er det påske for vår frelse. Dette er den som tålmodig utholdt mange ting i mange mennesker ... Dette er den som ble menneske i en jomfru, som ble hengt på treet, som ble begravet i jorden, som sto opp fra de døde, og som hevet menneskeheten opp av graven

nedenfor til høyder av himmelen. Dette er lammet som ble slaktet.

Påske ble holdt årlig på den 14. nisan av de troende og andre i senere århundrer. Katolske lærde (Eusebius, Sokrates Scholasticus, Bede) ta dette skjedde i 4., 5., 6. -8 th og senere århundrer. Ulike Guds menighet forfattere har sporet sin overholdelse fra apostlenes tid til moderne tid (f.eks Dugger AN, Dodd CO. A History of True Religion, 3rd ed. Jerusalem, 1972 (Guds menighet, 7th Day). Thiel B. Continuing History of the Church of God. Nazarene Books, 2016).

Gresk-romerske lærde erkjenner at deler av påske, som fot Vaske, ble også observert av dem de anses å være tidlig trofaste kristne (f.eks Thurston, H. (1912). Vask av føtter og hender. In The Catholic Encyclopedia).

Påske er den første årlige festen oppført i det 23. kapittelet av Leviticus.

Påske hjelper bilde frelse og nåde for de kristne. Det bør bemerkes at tidlige kristne skrifter oftest refererer til det som påske og ikke "Herrens nattverd".

Mens noen kan 'åndelig' bort nødvendigheten av påske etterlevelse, ledere anses å være hellige av de gresk-romerne og Guds kirke fikk holde det bokstavelig.

Vi i Continuing Church of God fortsatt gjøre det i dag.

Vi i Continuing Church of God holde påske, og inkluderer den historiske og bibelske, praksisen med å vaske hverandres føtter.

Planen fra begynnelsen

Påske viser at Gud hadde en plan før verdens grunnvoll (1 Peter 1:20) for å sende Jesus til å dø for våre synder, at Gud elsker oss (John 3:16), at Gud kan redde oss, og at hans Sønn led og døde for oss. Påske viser at kristne blir frigjort fra synd ved sin død og ikke til å forbli i synd (Romans 6:1-5).

Men bare akseptere Jesu offer er ikke alt som er til Guds frelsesplan.

Ulike folk holder begynnelsen av Guds fester av frelse ved noe gjenkjenne påske og/eller pinsen, men aldri gå på å vite “dybde av rikdom” (jf. Romans 11:33) av Guds nåde (2 Peter 3:18) framstillet av de andre bibelske fester.

Kristus er ikke bare forfatter/nybegynner av vår frelse (Hebrews 5:9), men er også den fullender vår frelse (Hebrews 12:2; 1 Peter 1:1-9). Hans sanne etterfølgere holder hans våren og høsten helligdager.

3. natten observert og dagene av usyret brød

Bibelen viser at Egypt var en type synd hvorfra barn Israel måtte leveres (jf. Exodus 13:3; Revelation 11:8). Bibelen viser at kristne i dag lever i en verden som er en type åndelig “Babylon” (Revelation 17:1-6). Bibelen viser at kristne vil relativt raskt bli levert fra det etter Gud øser ut sine plager over Babylon (Revelation 18:1-8). Flere av de plagene som er oppført i Åpenbaringsboken er lik de en gang brukt i Egypt før Guds folk ble levert.

Israels barn forlot Egypt på den første dagen med usyret brød.

Bibelen, i Leviticus 23:7-8 lærer at både første og siste dagene av usyret brød er tider for en hellig “sammenkomst” (NKJV), en “hellig sammenkomst” (NJB). Kvelden den femtende Nisan (som begynner den hellige dagen) begynner Festen for usyret brød, som involverte å spise (jf. Exodus 12:16; Leviticus 23:6).

Bibelen registrerer følgende:

⁴² Det er en kveld å bli mye observert til Herren for å bringe dem ut av landet Egypt: Dette er den natten av Herren til å bli observert av alle Israels barn i sine generasjoner. (Exodus 12:42, KJV)

Dette er observer natten av vår Herre, da han førte dem ut av landet Ægypt: I denne natt alle Israels barn skal følge i sine generasjoner. (Original Douay Reims)

For kristne, den natten observert bildene våre tiltak for å forlate åndelig Egypt (jf. Revelation 11:8) - dette er noe som bør føre kristne til å glede seg.

Historisk natten observert normalt involvert en festlig middag. Middagen normalt inkludert, men ikke begrenset til, usyret brød.

Hovedtyngden av jødene kaller den 15. påske

Jødiske ledere endret datoen og noen av deres praksis knyttet til påske. Noen rabbinske kilder foreslår at dette var fordi de ikke ønsket å holde det samme som de trofaste kristne (Wolf G. Lexical and Historical Contributions on the Biblical and Rabbinic Passover. G. Wolf, 1991).

Men også, sannsynligvis på grunn av et forbruk av et måltid på natten observert og visse tradisjoner, kombinert med hvordan jødene tendens til å håndtere de hellige dagene på grunn av diasporaen (jødene utenfor Israels land) og kalenderspørsmål (Holy Days. Jewish Encyclopedia of 1906), tenderer jøder til å kalle natten observert påske, ettersom de fleste jøder holder den kvelden den 15. Nisan/Abib. Noen holder både den 14. og den 15. som påske.

På Jesu tid, saddukeerne tendens til å holde påske den ¹⁴. og fariseerne på ¹⁵. (Rabbi Jeffrey W. Goldwasser. Hvorfor gjøre jøder i Amerika har to påske Seders?).

Men Bibelen lærer de to forskjellige tider er for to ulike formål. Det gamle testamente påske viser at Israels barn ble beskyttet og ikke lider av dødsengelen. Det nye testamente påske viser for kristne, at Jesus bar straffen for våre synder seg selv gjennom sin død.

Men den natten observert minnet jødene at de burde være takknemlige for Guds utfrielse fra trelldom slaveriet i Egypt (Exodus 12:42). For kristne, den natten observert lærer vi å glede oss og være takknemlig for utgivelsen Jesus gir fra syndens trelldom (John 8:34-36).

Enkelte jødiske forskere innser at Bibelen viser påske som å være på en annen dato enn den festivalen av usyret brød:

Lev. . Xxiii, men synes å skille mellom Pass, som er satt for den fjortende dag i måneden, og (Festival av usyret brød; ἑορτή τῶν ἄζύμων, Luke xxii 1;.. Josephus, "BJ" ii 1, § 3), oppnevnt for den femtende dagen. (Påske. Jødisk Encyclopedia of 1906)

Derfor, til tross for de fleste jøder kaller det de holder på den ¹⁵. som påske, den ¹⁵. er bibelsk anses å være en del av den syv dagers festival av usyret brød. Fordi jødene har en tendens til å understreke avgang fra Egypt og stole på visse ikke-bibelske tradisjoner, har de en tendens til å hovedsakelig observere bare den andre datoen.

Exodus kapittel 12 diskuterer påske og begynner med Gud instruerte Moses og Aron om hva de skulle undervise folket, samt hva som skulle skje. Denne instruksjonen inkluderte å ta ut av et lam på den tiende dagen i denne første måneden, kalt Abib, og sparer den opp for den ¹⁴. dagen da det var å bli drept i skumringen - i begynnelsen av 14 th.

Legg merke til noe av følgende instruksjoner om påske:

²¹ Da kalte Moses for alle Israels eldste og sa til dem: "Plukk ut og ta lam for dere selv i henhold til deres familier, og drepe påskelammet. ²² Og du skal ta et knippe isop, dyppe den i blodet som er i skålen, og stryke på karmen og de to dørstolpene med blodet som er i skålen og ingen av eder skal gå ut av døren til huset hans til i morgen (Exodus 12: 21-22)..

Uttrykket "til i morgen" kommer fra hebraisk ord som betyr "å bryte gjennom dagslys", "kommer dagslys," eller "komme soloppgang."

Så israelittene gikk ikke ut av sine hjem før etter daggry på 14th. Hva skjedde tidligere på kvelden?

²⁹ Og det skjedde ved midnatt at Herren slo alle førstefødte i Egypt, fra den førstefødte sønn av Farao, som satt på sin trone, til den førstefødte sønn av fangen i fengslet, og alle førstefødte av husdyr ... ³³ Og egypterne trengte hårdt på folket, så de kunne sende dem ut av landet i all hast. For de sa: "Vi skal alle være døde." (Exodus 12: 29,33)

Moses og Aron gikk ikke ut i løpet av natten - det er en feil antagelse at mange har:

²⁸ Da sa Farao til ham: "Kom deg vekk fra meg! Gi akt på deg selv og se ansiktet mitt ikke mer! For i dag du ser ansiktet mitt, skal du dø!"

²⁹ Og Moses sa: "Du har talt godt. Jeg vil aldri se ansiktet ditt igjen." (Exodus 10: 28-29)

Etter døden av den førstefødte, israelittene hadde en rekke oppgaver å fullføre før de forlater Egypt. De var å bo i sine hus til morgen, brøt dagslys, brenne restene av lammene som ikke hadde blitt spist, gå til landsbyer og byer der egypterne levde og be dem om å gi dem sølv, gull og klær, samle inn og laste opp uansett eiendeler de skulle bære og med sine storfe og småfe reise til fots, for noen så mye som tjue miles, til Ramses hvor deres organisert reise ut av Egypt var å begynne. Legg merke til:

³⁴ Og folk tok sin deigen før det ble syret, deres elting skålene er bundet opp i sine klær på sine skuldre. ³⁵ Og Israels barn gjorde som Moses sa; og de lånte av egypterne om smykker av sølv og gullsmykker og klær: ³⁶ Og Herren gav folket yndest hos egypterne, så de lånte dem slike ting som de krevde. Og de bortskjemt egypterne. ³⁷ Og Israels barn op fra Ramses til Sukkot, omkring seks hundre tusen mann til fots som var menn, ved siden av barn. ³⁸ Og en stor hop gikk opp også med dem; og småfe og storfe, selv veldig mye storfe. ³⁹ Og de bakte usyrede kaker av deigen som de ført ut av Egypt, for det var ikke syret; fordi de var drevet ut av Egypt, og kunne ikke vente, heller ikke hadde de laget i stand victual. (Exodus 12:34-39, KJV)

Den natten observert er natt at de forlot Ramses. Natten de faktisk forlot Egypt.

Når du har gjort det Gud ba dem om å gjøre, de forlot.

Exodus 13:18 forteller oss: "Israels barn gikk opp i ordnede rekker ut av landet Egypt." Med tanke på antall personer og alder, er det bemerkelsesverdig at de var i stand til å oppnå dette alt av natten etter påske.

usyret brød

Vi kristne erkjenner at Jesus betalte straffen for våre synder på påske, og at vi skal prøve å leve slik han gjorde, uten synd og hykleri, hvorav surdeig symbolsk kan representere (Luke 12:1).

Den avdøde Herbert W. Armstrong skrev om dette:

Og, som israelittene gikk ut med en høy hånd (Numbers 33: 3), i stor jubel og oppstemthet over deres utfrielse fra slaveri, så gjør den nylig fødte kristne starte sitt kristne liv - opp i skyene av lykke og glede. Men hva skjer?

Djevelen og synd forfølger straks etter den nylig fødte sønn av Gud - og snart den nye og uerfarne kristne finner han er nede i dypet av motløshet, og fristet til å gi opp og slutte.

Legg merke Exodus 14, begynne vers 10 - så snart israelittene så denne store hæren som forfølge dem, de tapte deres mot. Frykt kom over dem. De begynte å beklage og klage. De så det var umulig for dem å komme seg bort fra Farao og hans hær, fordi han var for kraftig for dem. Og de var hjelpeløse. Så det er med oss.

Vår Styrke Ikke Tilstrekkelig!

Men legg merke til budskapet om Gud til dem gjennom Moses: "Frykt ikke, stå stille og se Herrens frelse ... for egypterne ... dere skal se dem igjen mer for alltid Herren skal kjempe for. du"! Hvor fantastisk!

Hjelpeløs, blir vi fortalt å stå stille, og se Herrens frelse. Han skal kjempe for oss. Vi kan ikke seire over Satan og synd, men han kan. Det er den oppstandne Kristus - vår yppersteprest - som vil rense oss - helliggjøre oss - fri oss - som sa han ville aldri forlate oss ikke og forkaste oss!

Vi kan ikke holde bud i vår egen kraft og styrke. Men Kristus i oss kan holde dem! Vi må stole på ham i tro. Armstrong HW. God's Holy Days-or Pagan Holidays-Which? Worldwide Church of God, 1976)

Formålet med festivalen

Men la oss lære den fulle betydningen av dette. Hvorfor ga Gud ordinere disse festdager? Hva var hans store FORMÅL? Snu nå til Exodus 13, vers 3: "... Da sa Moses til folket, huske denne dagen, som I drog ut fra Egypt ..." Dette var den 15. Abib. Vers 6: "Syv dager skal du spise usyret brød, og den syvende dag skal være en fest til den evige ... Dette gjøres på grunn av det som den evige gjorde [en MEMORIAL] ... og det skal være et tegn "- (mirakuløse legitimasjon) - 'til deg om din hånd, og for en MEMORIAL mellom dine øyne' - HVORFOR? - "at Herrens loven kan være i din munn ... Du skal derfor denne lov ..."

Å, kjære brødre, ser du den fantastiske mening? Har du forstå den sanne betydningen av det hele? Ser du Guds hensikt? Den påskebilder Kristi død til syndenes forlatelse som er fortid. Den akseptere av hans blod tilgir ikke synder vi forplikter - det gir

ikke lisens til å fortsette i synd - derfor når vi akseptere det, blir våre synder tilgitt bare opp til den tiden - tidligere synder.

Men skal vi stoppe der? Tidligere synder tilgitt. Men vi er fortsatt kjøtt vesener. Vi har fortsatt skal bli fristelser. Sin har holdt oss i sin clutch - vi har vært syndens slaver, i sin makt. Og vi er maktesløse til å levere oss fra det! Vi har vært i treldom synd. La oss forstå bildet - betydningen. (Armstrong HW. What You Should Know About the Passover and Festival of Unleavened Bread. Good News, March 1979)

I hvilken grad bør kristne sette bort synd? Helt, som Jesus sa: "Dere skal være perfekt, akkurat som deres Far i himmelen er fullkommen" (Matthew 5:48). Surdeig symbolsk kan være en form for sin (jf. 1 Corinthians 5:7-8). Som synd, hovner surdeig opp.

Som sju er Guds antall symboliserer fullstendighet, kristne er å følge påske med sju dager med usyret brød. Betydningen og symbolikken er ikke komplett med bare påske. Påske framstiller aksept av Kristi blod til syndenes tidligere synder og Jesu død.

Skal vi la Kristus symbolsk henger på treet av hans død (jf. Galatians 3:13)? Nei. De syv dager med usyret brød følgende Pass hjelp bildet til oss fullstendig å bortta synden, føring av bud - etter tidligere synder er tilgitt som følge av Jesu offer.

Dagene med usyret brød bilde av livet og arbeidet til den oppstandne Jesus. Jesus steg opp til Guds trone der han er nå aktivt i arbeid i våre vegne som vår Yppersteprest, renser oss fra synd (Hebrews 2:17-18) og befrier oss fullstendig fra dens makt!

Her er noe av det hebraiske Skriftene si om Dagene med usyret brød:

¹⁵ Syv dager skal du spise usyret brød. På den første dagen skal dere fjerne surdeig fra husene. For den som spiser syret brød fra den første til den sjuende dagen, han skal utryddes av Israel. ¹⁶ På den første dagen skal det være en hellig sammenkomst, og på den sjuende dagen skal det være en hellig sammenkomst for deg. Ingen andre slags arbeid skal gjøres på dem;men det som alle må spise - som bare kan fremstilles ved deg. ¹⁷ Så skal du se på de usyrede brød, for på denne samme dag vil jeg ha brakt dine hærer ut

av Egyptens land. Derfor skal du observere denne dagen til slekt som en evig ordning.¹⁸ I den første måned, på den fjortende dag i måneden om aftenen, skal du spise usyret brød, inntil det tjuelførste dagen i måneden om aftenen.¹⁹ I sju dager ingen surdeig skal finnes i deres hus, siden den som spiser noe som er syret, skal den samme personen bli avskåret fra Israels menighet, enten han er en fremmed eller en innfødt i landet.²⁰ Du skal spise noe som er syret; . I så bor, skal du spise usyret brød"(Exodus 12: 15-20)

Leviticus 23:6-8 lærer om det også. Og Deuteronomy 16:16 viser at tilbud var forventet å bli gitt på Dagene med usyret brød, pinse, og høstens hellige dager.

Opprinnelig var det ingen "brennoffer og slaktoffer" når Gud "førte dem ut av Egyptens land" (Jeremiah 7:22). De ble lagt på grunn av ulydighet (Jeremiah 7:21-27) og Det nye testamente er klart at vi ikke trenger å ha brennoffer eller dyrefre nå (Hebrews 9:11-15).

Som vi spise usyret brød hver av dagene, innser vi at vi må unngå synd som er så utbredt i verden rundt oss.

Avskaffet eller beholdt?

Var de dagene av usyret brød gjort unna? Vurdere noe annet som Herbert W. Armstrong skrev:

Ikke Avskaffet Med Gammel Pakt

Observer at dagene av usyret brød er en periode, har to high-dagers sabbatsår. Og denne perioden er etablert FOREVER - mens israelittene var fortsatt i Egypt - før den seremonielle Moseloven hadde fått eller skriftlig - for Gud selv foreslått den gamle pakt! Hva Moseloven, eller den gamle pakt, ikke bringe eller institutt, de kan ikke ta bort! I Fentons oversettelse, er det 17. verset oversatt: "Hold følgelig denne perioden som en stadig varig institusjon." Hele perioden er inkludert.

Dette alene burde bevise at de hellige dagene - og de syv dager usyrede brød - er bindende i dag, og for alltid!

Nå, hvis disse tekstene gjelder for det 15, ikke 14, som de sikkert gjør, og er her endelig bevist, så er det påske etablert FOR noensinne? Det skal være sikkert! Men disse tekstene ovenfor refererer til festen og ikke påske. I avsnittet som begynner Exodus 12:21 er det påske igjen henvist til, og vers 24 etablerer det for alltid! ...

Å observere påske alene, og deretter ikke klarer å observere de sju dager av usyret brød, betyr i symbolikken, å akseptere Kristi blod, og til å fortsette i synd - for å si ... Loven er avskaffet, er vi under nåden, som betyr lisens, for å fortsette i synd!

De syv dager med usyret brød bilde føring av bud, som er en annen måte å si det å bortta synden. (Armstrong HW. What You Should Know About the Passover and Festival of Unleavened Bread. Good News, March 1979)

Tidlige kristne trodde ikke at dagene av usyret brød ble avskaffet. Apostelen Paulus sluttet seg ordentlig holde festen med usyret brød (1 Corinthians 5:7). Han og andre fortsatt merket/observert det og observert den utenfor Judea:

⁶ Men vi seilte fra Filippi etter Dagene med usyret brød, og i fem dager sluttet seg til dem i Troas, hvor vi bodde i sju dager. (Acts 20:6)

Hvis kristne ikke skulle holde Dagene med usyret brød, ville den Hellige Ånd ikke ha inspirert denne skal registreres som dette. Nå Filippi var en hedensk by i Makedonia. Det ble styrt av romerne - og dermed holde disse dager var ikke begrenset til et sted som Jerusalem. I minst to steder i Det nye testamente, ser vi at dagene av usyret brød skulle holdes i hedenske områder (1 Corinthians 5:7; Acts 20:6).

Tenk også på utsagnet “det var under Dagene med usyret brød” i Acts 12:3. Siden den hedenske forfatteren Lukas adresserte Apostlenes gjerninger til en annen hedning (Acts 1:1), hvorfor skulle han ha nevnt disse dager om de var ukjent for de hedningekristne og hadde opphørt å eksistere?

Kanskje det bør legges til at den falske 3. århundre Apostlenes brev hevder Jesus lærte sine etterfølgere bør holde Dagene med usyret brød før han kommer tilbake. Selv om vi ikke kan stole på at

dokumentet, gjør det tyde på at noen skulle holde disse dager inn i det 3. århundre.

Informasjon fra utenfor Bibelen forteller at apostlene Paulus, Johannes, og Philip, sammen med Polykarp av Smyrna og andre tidlige kristne, holdt Dagene med usyret brød (Pionius. *Life of Polycarp*, Chapter 2).

Til tross for dette, Canon 38 i *Rådet for Laodikea* av det fjerde århundre (c. 363-364) forbudt observasjon av dagene med usyret brød. De i Guds kirke kunne ikke overholder mange forordninger dette rådet som gikk mot Bibelen og de tidlige tradisjoner de troende.

Derfor er forskjellige sabbatsholdere fortsatte å holde usyrede brøds dager etterpå (Pritz. *Nazarene Jewish Christianity*. Magnas, Jerusalem, 1988, p. 35; Jerome as cited in Pritz, pp. 58,62,63; Ephiphanius. *The Panarion of Ephiphanius of Salamis: Book II (sects 1-46) Section 1, Chapter 19, 7-9*. BRILL, 1987, p. 117-119) og inn i middelalderen og utover (Liechty D. *Sabbatarianism in the Sixteenth Century*. Andrews University Press, Berrien Springs (MI), 1993, pp. 61-62; Falconer John. *A Breife Refutation of John Traskes Judaical and Novel Fantycies*, pp. 57-58, as cited in Ball B. *Seventh Day Men: Sabbatarians and Sabbatarianism in England and Wales, 1600-1800*, 2nd edition. James Clark & Co., 2009, pp. 49-50).

Som vi i det Continuing Church of God ikke aksepterer at Rådet Laodikea talte for den sanne kristne menighet, vi fortsatt holde Dagene med usyret brød. Vi spiser litt usyret brød til hver av de sju dagene som Bibelen formaner (Exodus 12:15, 13: 6; 23:15; 34:18). Dette brødet kan være laget av ulike korn / nøtter-bruk av hvete er ikke bibelsk nødvendig.

(Det bør kanskje nevnes at man kan spise annet enn bare usyret brød mat i løpet av denne høytiden, er det bare at ingen syret brød er å bli spist. Også, i motsetning påske, den første og siste dag med usyret brød er dager, som ukentlige sabbaten, er at man ikke skal fungere.)

Mens noen liker å allegorisere bort mange deler av Bibelen, selv om det sikkert er en åndelig forståelse til de hellige dager, er det også en fysisk en. Og den fysiske observansen hjelper oss til bedre å forstå de åndelige lessonene.

Dagene med usyret brød hjelp bildet at vi kristne skal bestrebe seg på å sette synd og hykleri ut av våre liv (jf. Matthew 16:6-12; 23:28; Luke 12:1). Ved å holde dem fysisk, det hjelper oss til bedre å lære de åndelige leksjoner som Gud ment.

4. pinse: Sannheten om ditt kall og utrolig gave fra Gud

De fleste som bekjenner Kristus vet noe om pinsen. Mange ordentlig anser det starten av nytestamentlige menighet.

Etter at Jesus døde, ble hans disipler beskjed om å vente med å få kraften i Den Hellige Ånd:

⁴ Og han var sammen med dem, bød han dem ikke å forlate Jerusalem, men vente på løftet om Faderen "som," sa han, "du har hørt av mig, ⁵ for Johannes døyte med vann, men du skal bli døpt med den Hellige Ånd ikke mange dager fra nå." (Acts 1:4-5)

Så de ventet og:

¹ Når pinsedagen var kommet, var de alle samlet på ett sted (Acts 2:1).

Legg merke til at uttalelsen understreker det faktum at **pinsedagen var kommet**. Bibelen gjør det klart at de hendelsene som følger direkte relatert til det faktum at **pinsedagen var kommet**. Og det skjedde til disiplene fordi de var alle observere det sammen.

Her er hva som skjedde da:

² Og plutselig kom det en lyd fra himmelen som av et fremfarende veldig vær og fylte hele huset der de satt. ³ Da viste det til dem delte tunger, som av ild, og det satt en på hver av dem.⁴ Da ble de alle fylt med Den Hellige Ånd og begynte å tale i andre tunger, alt etter som Ånden gav dem å tale. ...

³⁸ Da sa Peter til dem: "Vend om og la hver og en av dere bli døpt i Jesu Kristi navn til syndenes

synder; og du skal motta gave fra Den Hellige Ånd. ³⁹ For løftet er for deg og dine barn, og til alle som er langt borte, så mange som Herren vår Gud vil kalle".

⁴⁰ Og med mange andre ord vitnet han og formante dem og sa: "frelse fra denne vrang slekt." ⁴¹ Da de som tok imot hans ord, ble døpt; og den dagen omkring tre tusen sjeler lagt til dem. ⁴² Og de holdt urokkelig fast ved apostlenes lære og ved samfunnet, i brødsbrytelsen og ved bønnene. ... ⁴⁷ priste Gud og hadde yndest hos hele folket. Og Herren lagt til menigheten hver dag dem som lot seg frelse. (Acts 2:2-4, 38-42, 47).

De fikk noen av kraften i Hellige Ånd. Og dette anses å være starten på den kristne kirke av de romerske katolikker, ortodokse, de fleste protestanter, Jehovas vitner, og Guds menighet grupper. Så den Hellige Ånd ble gitt på et bestemt tidspunkt (samtidig at mange av jødene observert pinse), og at Jesu disipler var fortsatt observere det.

Det var ikke en tilfeldighet.

Er det mer å pinsen?

Mange vet ikke at Pinsen representerte mer enn å gi av Den Hellige Ånd og starten av nytestamentlige menighet.

Ser på passasjer i gamle og Det nye testamente gir mer informasjon om denne dagen og dens betydning.

Pinsefesten ble holdt av kristne etter den første en, men med ingen omtale av tungetale. Apostelen Paulus fortsatte å holde pinse tiår etter pinse nevnt i det andre kapittelet av Apostlenes gjerninger. Legg merke til hva han skrev om 56 AD:

⁸ For jeg ønsker ikke å se deg nå på vei; men jeg håper å bli en stund med deg, om Herren tillater det. Men jeg skal bli her i Efesos til pinse (1 Corinthians 16:8).

Dette viser at Paulus visste når pinsen var, at han følte at korinterne må vite når pinsen var, og at efeserne ville ha kjent da pinsen. Dermed tilsynelatende ble observert av Paulus og hedningene i Efesos og Korint.

I et år, apostelen Paulus også ønsket å være i Jerusalem for pinse, rundt 60 AD:

¹⁶ For Paulus hadde bestemt seg for å seile Efesus forbi, så han ikke ville ha til å tilbringe tid i Asia; for han hastet for å nå frem til Jerusalem, om mulig, på pinsedagen (Acts 20:16).

Dermed kristne i Jerusalem var fortsatt observere pinse og Paulus var å observere det også. Ellers ville det ikke være noen åpenbar grunn til at Paulus ønsket å være i Jerusalem på pinsedagen.

Begrepet Pinse er en gresk begrep som betyr 50th. Begrepet er hentet fra følgende hebraiske beskrivelse av beregning dato:

¹⁵ Og du skal telle for dere selv fra dagen etter sabbaten, fra den dagen du tok bunten bølgen offeret sju sabbater skal være gjennomført. ¹⁶ Antall femti dager til dagen etter den sjuende sabbaten (Leviticus 23:15-16).

Pinsedag har flere navn, og på grunn av at noen har blitt forvirret om det. De andre bibelske navn inkluderer: Feast of Harvest, festen for uker og dagen for førstegrøden.

Jødiske tradisjoner og Når er pinsen?

Singing ofte ledsaget de hellige festivalene Guds, som startet ved solnedgang:

²⁹ Du skal ha en sang som i natt da en hellig festival holdes, og glede av hjertet som når en går med en fløyte, å komme inn i Herrens berg, til den mektige En av Israel. (Isaiah 30:29)

Moderne jøder har en tendens til å kalle pinsen med begrepet *Shavuot*.

Noen har vært forvirret når pinse er. Mange jøder ikke holde det på samme dag som den Continuing Church of God holder det.

De jødiske saddukeerne korrekt sa "at Pinsen vil alltid falle på søndag," men "[i] n-post-Talmudic og geonic litteratur ... pinse faller på den 6. Siwan" (Pineles, 'Darkeh sh Tora', s. 212 , Wien, 1861;.. pinsen jødiske Encyclopedia of 1906) datoen mange jøder nå bruke (som er i post-Talmud litteratur som ble satt sammen etter det gamle testamentet, og er

ikke Skriften), er en senere endring og ikke den bibelske dato . Vi i Continuing Church of God observere den bibelske metoden.

Legg også merke til følgende fra tidligere Chief Rabbi Lord Sacks:

Fariseerne, som trodde på Oral Law samt Skriftlig forsto “sabbaten” til å bety her, den første dagen av Pesach (15 Nisan). Saddukeerne, som trodde på den skrevne loven bare, tok teksten bokstavelig. Dagen etter sabbaten er søndag. Dermed tellingen begynner alltid på en søndag, og Shavuot, femti dager senere, også alltid faller på en søndag. (Sacks L. Judaism: A Thought for Shavuot. Arutz Sheva, June 3, 2014.)

Kristne bør huske at Jesus fordømte fariseerne for å stole for mye på den muntlige loven over skrevet lov (Mark 7: 5-13). Jesus fortalte dem at de var "å gjøre Guds ord ut av kraft gjennom tradisjon som du har gitt videre. Og mange slike ting du gjør" (Mark 7:13).

Og, som vist nedenfor, refererer pinse til tidspunktet for å telle femti som er assosiert med firstfruits:

¹⁶ Antall femti dager til dagen etter den sjuende sabbaten; da skal du tilbyr en ny kornoffer for Herren. ¹⁷ Du skal ta fra boligene to bølge brød av to tiendedeler av en efa. De skal være av fint mel; De skal være bakt med surdeig. De er førstegrøden til Herren (Leviticus 23:16-17).

Når du teller femti dager til dagen etter den sjuende sabbaten, finner du at pinsen er alltid å komme på en søndag. Pinse går fra solnedgang lørdag til solnedgang søndag. Ireneus, som hevdet å ha møtt Polykarp av Smyrna skrev at apostlene holdt pinse på en søndag (Fragmenter av Ireneus, 7).

førstegrøden

Bruken av uttrykket “firstfruits” antyder en annen avling. Og faktisk, dette er også påpekt i Det gamle testamente:

¹⁶ ... festen for Harvest førstegrøden av ditt arbeid som du har sådd i feltet; ¹⁷ og festen for frukthøsten ved slutten av

året, når du har samlet inn frukten av ditt arbeid fra feltet (Exodus 23: 16-17). ¶ ¶ ²² Og du skal observere festen for uker, av førstegrøden av hvetehøsten, og festen for frukthøsten når året er omme (Exodus 34:22).

²⁶ Også på dagen av førstegrøden, når du tar en ny kornoffer for Herren i ditt Feast of uker, skal du holde en hellig sammenkomst (Numbers 28:26).

Mens noen protestantiske kommentatorer henviser til ullofferet som festen for førstegrøden (e.g. Radmacher E.D. ed. The Nelson Study Bible. Thomas Nelson Publishers, Nashville, 1997, p. 213), Dette er en misvisende benevnelse. Mens “en bunke førstegrøden” ble deretter tilbudt (Leviticus 23:10-11), som vist ovenfor, refererer Bibelen til festen for Weeks som tiden for førstegrøden (ikke bare en bunke).

Hvordan ideen om førstegrøden hjelpe oss å forstå denne dagen?

Pinsefesten eller festligheter (Exodus 34:22) minner oss om at Gud nå kaller bare en liten “førstegrøden” åndelig høst, med siste store dagen kommer som framstiller en større avling senere. Vårinnhøstingen, på de fleste områder, er mye mindre enn den større høstinnhøstingen, og dette er i samsvar med Guds frelsesplan for menneskeheten.

Men hva med Jesus? Var han ikke en type førstegrøden?

Ja, han var absolutt. Paulus bemerker:

²⁰ Men nå er Kristus oppstått fra de døde, og er blitt førstegrøden av dem som har sovnet inn. ²¹ For ettersom døden kom ved et menneske, kom også oppstandelsen fra de døde. ²² For som alle dør i Adam, selv så i Kristus skal alle bli gjort levende. ²³ Men hver i sin egen avdeling: Kristus er førstegrøden, etterpå de som hører Kristus ved hans komme. (1 Corinthians 15:20-23).

Kristus er oppfyllelsen av bølgen sheaofferet i Leviticus 23:10-11. Han er bunke førstegrøden. Han oppfylte også at rollen da han steg opp til himmelen på søndag (bølgen sheaofferet var på en søndag) etter

oppstandelsen (John 20:1,17). Men verken han eller hans sanne etterfølgere observert det som nå kalles påske.

Dessuten bemerker Jakob at Jesus født oss å også være en type førstegrøden:

¹⁸ Av sin egen vilje Han født oss ved sannhetens ord, for at vi kan være en form for førstegrøden av Hans skapninger (James 1:18).

Så mens Jesus var den opprinnelige førstegrøden å representere ullofferet sanne kristne er en slags førstegrøde, representert ved pinsedagen. "Førstegrøden" betyr at bare noen få vil være en del av innhøstingen i denne alderen (cf. Luke 12:32; Romans 9:27; 11:5) - men de innebærer også at det vil være en større avling - en tid hvor alle som aldri hatt en mulighet til frelse vil senere ha en ekte og reell mulighet.

Legg merke til hva Peter oppgitt på pinsedagen:

²⁹ "Brødre, la meg tale fritt til dere om patriarken David, at han er både død og begravet, og hans grav er med oss i dag. ³⁰ Derfor, å være en profet og visste at Gud hadde sverget med en ed til ham at av frukten av hans kropp, i henhold til kjødet, ville han reise opp Kristus til å sitte på sin trone, ³¹ han forutså dette, snakket om oppstandelsen av Kristus, at hans sjel ikke ble forlatt i Hades , heller ikke hans kjød tilintetgjørelse. ³² Denne Jesus har Gud reist opp, som vi er alle vitner. ³³ Derfor blir opphøyd til Guds høyre hånd, og etter å ha mottatt fra Faderen løftet om den Hellige Ånd, Han utøste . dette som du nå ser og hører (Acts 2:29-33)

Legg merke til at Peter, på pinsedagen, kalt Jesus som frukt, og at han ble hevet. Pinsen viser at Gud velsigner denne lille avling ved å gi sin Hellige Ånd, slik at vi kan overvinne, gjøre hans arbeid og vokse åndelig selv om å leve i "den nærværende onde" (Galatians 1:4)

Nå Jesus var ikke bare den første av førstegrøden, Han var også den førstefødte blant mange brødre:

²⁹ For dem som han forut kjente, han også forut bestemt til å bli likedannet med hans Sønns bilde, for at han skulle være den førstefødte blant mange brødre (Romans 8:29). ↵
↵ ⁵ Jesus Kristus, det troverdige vitne, den førstefødte av de døde (Revelation 1:5).

Siden Jesus er den førstefødte, dette absolutt innebærer at det vil bli andre som er å bli som ham. Dermed bli som Jesus Kristus er også en del av budskapet i pinsen. Selvfølgelig ideen om å bli lik Kristus er lært gjennom hele Bibelen, og er ikke begrenset til pinse. Legg merke til hva Johannes skrev:

² ... vi skal bli som ham (1 John 3:2).

Fordi det er en hellig sammenkomst, er det observert ligner på en ukentlig sabbat, men med tilbud (Deuteronomy 16:16). I Det gamle testamente, festen for uker, med førstegrøden ble holdt 50 dager etter sabbaten etter påske.

Etter Kristi død, apostlene samlet på denne dato. Og på denne dato, ble den Hellige Ånd utgytt for å gi kristne tilgang til Gud som en slags førstegrøden. Jesus var den første av disse førstegrøden og kristne som er kalt i denne alderen er også å være førstegrøden som han er (de ringte senere er også å være som Jesus er, men rett og slett ikke vil være førstegrøden).

Kan helligdagene holdes utenfor Jerusalem?

Noen har antydning at de bibelske helligdagene ikke kan holdes nå som de ville kreve at alle ville dra til Jerusalem.

Men det var ikke tilfelle historisk, selv med Jesus.

Mot starten av sitt virke mens i Nasaret, Jesus snakket om “dagen av sabbaten” (Luke 04:16). Pinsen kalles også festen for uker / sabbaten (Deuteronomy 16:10,16). At Luke mente flertall kan bekreftes ved å se på den faktiske greske ordet. Selve ordet (ikke den sterke s grupperingen av tilsvarende ord) for sabbater σαββάτων, er flertall (σαββάτω, som i Luke 14: 1, i entall). Passasjen er bokstavelig oversatt som følger:

¹⁶ Og han kom inn i Nasaret, hvor han vokste opp. Og ifølge hans skikk, Han gikk inn til tiden sabbatene inn i synagogen, og sto opp for å lese. (Luke 4:16, Green)

Så, hjelper dette viser at man kunne holde en hellig dag, som Jesus gjorde, i et annet land enn Jerusalem plassering. Han syntes også å muligens holde en hellig dag i Galilea i Luke 6: 1-2 (Green JP, Sr. Interlinear Greek-English New Testament, third edition. Baker Books, 2002.).

Kanskje bør det nevnes at når den samaritanske kvinnen indikerte at tilbedelse bør muligens være begrenset til Jerusalem-området (John 4:19), sa Jesus at det ikke var en Jerusalem tilbedelse begrensning:

. ²¹ Jesus sa til henne: "Kvinne, tro meg, den time kommer da dere skal verken på dette fjellet eller i Jerusalem, tilbe Faderen ²² Dere tilber det dere ikke kjenner, vi vet hva vi tilber, for frelsen kommer . av jødene ²³ Men den time kommer, og er nu, da de sanne tilbedere skal tilbe Faderen i ånd og sannhet. for Faderen søker dem som tilber ham ²⁴ Gud er ånd, og de som tilber ham, må tilbe i ånd og sannhet." (John 4: 21-24)

Det nye testamentet viser tydelig at Helligdag eller annen tilbedelse er ikke begrenset til Jerusalem (see also Matthew 10:23; 23:24).

Det bør bemerkes at de gresk-romerske kirker også erkjenne at pinse, noen ganger referert til som festen for uker (Leviticus 23:15-16) eller dagen av førstegrøden (Numbers 28:26) i Det gamle testamente, hadde kristen betydning . Og de ikke begrenser sin overholdelse til én by.

Tenk også at ideen om kristne ble førstegrøden er bekreftet i Det nye testamente (James 1:18). I det gamle Israel, var det en mindre avling på våren og en større avling i høst. Vårens Helligdag pinse, når de er riktig forstått, hjelper bilde som Gud bare kaller noen nå for frelse (John 6:44; 1 Corinthians 1:26; Romans 11:15) med en større avling kommer senere (John 7:37-38).

Mange gresk-romerske kirker observere noen versjon av pinsen. Likevel, delvis fordi de ikke observere visse andre bibelske hellige dager, klarer de ikke å forstå hvorfor Gud er bare å ringe noen nå, og at han har en

plan for å tilby frelse (Luke 3:6; Isaiah 52:10). Barmhjertighet roser sig mot dommen”(James 2:13).

5. Feast of trompeter: Kristi gjenkomst og hendelser som fører til det

De fleste av de gresk-romerske kirker ikke holde bibelske helligdagene som vanligvis forekommer i høst. Likevel, disse hellige dager skildre mange sentrale hendelser i Guds plan.

Feast of Trumpets ikke bare framstiller Kristi komme å gjenopplive førstegrøden av de døde, det framstiller også den forferdelige tiden av ødeleggelsene bare videre og intervensjon av Jesus Kristus for å redde levende fra total utslettelse og å etablere Guds rike på jord.

La oss forstå hvordan denne festivalen passer inn i Guds store mesterplan.

Tenk at det er et stort tidsgap mellom pinsedag og påfyll av Trumpets. Siden nytestamentlige menigheten begynte på pinsedagen, og i utgangspunktet slutter når Jesus kommer tilbake ved den siste basun (1 Corinthians 15:51-57), på en måte den perioden mellom pinse og festen for Trompeter kan betraktes som representerer kirken alder .

Den fjerde Helligdag, festen for Trompeter, er observert i “den syvende måned, på den første dagen i måneden” (Leviticus 23:23-25).

Tallet syv i Guds plan betyr ferdigstilling og perfektjon. Den sjuende måneden av Guds kalender (oppstår i september og / eller oktober) inneholder de siste fire festivaler, fremstiller ferdigstilling av Guds store master plan for oss. Festivalen som faller på den første dagen i denne måneden markerer begynnelsen på de siste hendelsene i Guds plan.

Det er en annen årlig sabbat for resten av ens vanlige arbeid, og det var å være et minnesmerke for blåsing av trompeter (Leviticus 23:24-25). Det er også en tid for å lære Guds veier (Nehemiah 8:2-3; cf. Ezra 3:1-7). Mye av det som skjedde med Israels barn ble skrevet for våre “eksempler, og de ble skrevet for vår formaning, til hvem de siste tider er kommet” (1 Corinthians 10:11).

Det er fra den blåser av trompeter at Feast of Trumpets trekker sitt navn.

Det er en stor symbolsk betydning knyttet sammen med den blåser av disse trompetene, spesielt med hensyn til endetiden som vi lever. Det bør

bemerkes at den moderne jødiske navn for denne datoen, Rosh Hashana, er ikke bibelsk heller ikke selv opprinnelig for jødene. Det var noe som de adopterte århundrer etter Gud ga det til dem, og etter det gamle testamentet ble skrevet (Kramer, Amy J. Rosh Hashana Origins. Copyright © 1998-1999 Everything Jewish, Inc.).

Bibelen lærer at Trompeter ble blåst for å kunngjøre Guds fester, så vel som å kalle folk til å montere (Numbers 10: 1-3, 10).

livets bok

Interessant, har jødiske forskere knyttet festen for Trompeter i med 'Book of Life' (Peltz M, Rabbi. What is in a Rosh Hashanah greeting? Haaretz, September 17, 2012.). Hvorfor er det av interesse?

Vel, Bibelen lærer at de som er oppført i 'Book of Life' (Philippians 4:3; Revelation 3:5) skal gjenoppstå (Hebrews 12:22-23). Når? På den syvende og siste basun:

⁵¹ Se, jeg sier dere en hemmelighet: Vi skal ikke alle sovne inn, men vi skal alle bli forvandlet - ⁵² i et øyeblikk, i et øyeblikk, ved den siste basun. For basunen skal lyde, og de døde skal oppstå uforgjengelige, og vi skal bli forvandlet. ⁵³ For dette forgjengelige må bli ikledd uforgjengelighet, og dette dødelige må bli ikledd udødelighet. (1 Corinthians 15:51-53)

Åpenbaringsboken tydelig lærer at syv basuner vil bli blåst (8: 2), kommer straffen på dem som ikke er beskyttet av Gud (9: 4), og deretter Guds rike og dom vil komme (11: 15-18). Til slutt lærer den at de som har navn skrevet i livets bok vil oppleve den annen død (Revelation 20:14-15).

Trompet Eksplosjonene

Tenk at Bibelen viser at i Israels historie, som var sterkt krydres med konflikter og opprør, trompeter fortsatte å bli brukt som advarsel enheter, for å ringe til armer eller som forspill til viktige meldinger - alltid å markere en hendelse av enorm import til hele nasjon.

Gud brukte også profetene, blant dem Jesaja, Esekiel, Hosea og Joel, for å advare Israel om straffene han ville bringe over dem for deres konstant

opprør mot hans lover. Disse profetene skulle bruke sin stemme som trompeter å blare sine advarsler til Guds folk.

¹ juble, spar ikke; Løft opp din røst som en trompet; Fortell mitt folk dets overtredelse og Jakobs hus dets synder. (Isaiah 58:1)

Vi i Continuing Church of God arbeider for å gjøre det i dag. Vi frimodig forteller om syndene til samfunnet og hvordan verdens hendelser er samkjøre med riktig forstått profeti - som vi også forsøker å forklare.

Men det vil også være bokstavelig trompet-lyder som kommer i fremtiden som Åpenbaringsboken lærer (Revelation 8:1-13, 9:1-18). Men de fleste vil ikke høre på disse advarslene.

Mange er blåst i Johannes Åpenbaring, og mye skulle bli blåst på festen for Trompeter (Leviticus 23:24) - forhåpentligvis mange kan se sammenhengen.

Men det viktigste trompet, på en måte, kan bli den siste, den syvende en. Her er hva Åpenbaringen sier om at:

¹⁵ Da den sjuende engelen hørtes: Og det var høye røster i himmelen som sa, "The denne verdens riker er blitt riker vår Herre og hans Salvete, og han skal være konge i all evighet!" ¹⁶ Og de tjuefire eldste som satt fremfor Gud på sine troner falt på sitt ansikt og tilbad Gud ¹⁷ og sa: "Vi takker Deg, Herre Gud, den allmektige, han som er og som var og som kommer, fordi du har tatt din store makt og er blitt konge. ¹⁸ nasjoner var sint, og din vrede er kommet, og tiden for de døde, for at de skal bli dømt, og at du bør belønne dine tjenere profetene og de hellige, og de som frykter ditt navn, små og store, og skal ødelegge dem som ødelegger jorden." ¹⁹ Da Guds tempel ble åpnet i himmelen, og ark sin pakt ble sett i hans tempel. Og det var lyn, lyder, torden, jordskjelv og store hagl. (Revelation 11:15-19)

Feast of Trumpets framstiller fremtiden blåser av trompeter og det faktum at Jesus vil komme og etablere Guds rike på jorden. Den gode

nyheten kommer Guds rike er en stor del av hva Jesus vil at hans tjenere til å forkynne nå (Matthew 24:14; 28:19-20), og så skal enden komme (Matthew 24:14). Festen av Trompeter poeng til Kristi seier over denne verden.

Gresk-romerske historikere, slik som Jerome og Epifanius (Catholica Omnia Tabulinum De Ecclesiae Patribus Doctoribusque Materia Migne JP Argumentum Patrologia Latina Volumen MPL025 Ab Columna ad Culumnam 1415 - 1542A, pp. 922, 930 and Epiphanius (Ephiphanius. The Panarion of Ephiphanius of Salamis: Book II (sects 1-46) Section 1, Chapter 19, 7-9. Frank Williams, editor. Publisher BRILL, 1987, p. 117-119), skrev at de "Nazarene kristne fortsatte å holde høstens hellige dager... inn i fjerde og femte århundre. de ble også holdt av de trofaste kristne i Jerusalem som hevdet den opprinnelige kristne bygningen i Jerusalem i det fjerde århundre før de ble stoppet av Imperial myndigheter (Pixner B. Church of the Apostles Found on Mt. Zion. Biblical Archaeology Review, May/June 1990: 16-35,60).

Den anti-semitt John Chrysostom spesielt forsøkt å stoppe folk fra å holde festen for Trompeter i slutten av fjerde århundre (John Chrysostom. Homily I Against the Jews I:5;VI:5;VII:2). Men de som prøver å være trofast fortsatt å gjøre det gjennom historien. Den fortsatte kirken Gud gjør det nå.

6. soningsdagen: Satan blir Forvist

Den neste høst hellig dag er soningsdagen:

²⁶ Og Herren talte til Moses og sa: ²⁷ "Også den tiende dagen i denne sjuende måneden skal være soningsdagen Det skal være en hellig sammenkomst for deg, du skal plage deres sjeler, og tilbyr et ildoffer til. Herren. ²⁸ Og du skal ikke gjøre noe arbeid på samme dag, for det er soningsdagen, for å gjøre soning for eder for Herren din Gud. ²⁹ for enhver person som ikke er rammet i sjelen på samme dag, skal være utryddes av sitt folk ³⁰ Og enhver som gjør noe arbeid på den samme dag, den personen jeg vil utryddes av sitt folk ³¹ Du skal ikke gjøre noget arbeid;.. det skal være en evig lov til slekt i alle . boliger ³² det skal være for deg en sabbat for høytidelig hvile, og du skal plage eders sjeler. på den niende dag i måneden om aftenen, fra kveld til kveld, skal du feire din sabbat" (Leviticus 23:26-32).

⁷ 'På den tiende dagen i denne sjuende måneden skal dere holde en hellig sammenkomst. Du skal I faste sjeler; du skal ikke gjøre noe arbeid. (Numbers 29: 7)

Fasting er historisk hovedsakelig hvordan uttrykket "plage deres sjeler" har blitt tolket av den jødiske kirke og Guds samfunn (dette er også bekreftet av slike passasjer som Psalm 35:13; 69:10 and Isaiah 58:5) til å bety faste, med mindre man er liksom syk, og dermed allerede er rammet. Kveld til kveld betyr fra solnedgang til solnedgang.

Det nye testamente selv kaller soningsdagen, "Fast" (Acts 27:9), som ikke bare viser at apostelen Paulus var å holde det (som han ville være per uttalelser i Acts 21:18-24; 28:17), men den greskspråklige Theophilus (den kristne som Apostlenes gjerninger var adressert til i Acts 1:1), også må ha vært eller et annet begrep ville ha blitt byttet ut.

Observante personer tilknyttet kirkene Guds vilje rask fra solnedgang denne kvelden før solnedgang neste kveld (hvis de er fysisk i stand - ammende mødre, små barn, gravide kvinner, og ulike berørte andre ikke antas å faste - dette er konsistent med jødiske praksis på dette området også). I dette raskt går vi uten mat eller drikke.

Merkelig, hevder en protestantisk rapport at en av grunnene til kristne ikke trenger å holde soningsdagen er fordi det ikke er jødisk tempel i dag (Cocherell BL. SHOULD THE FOLLOWERS OF CHRIST FAST ON THE DAY OF ATONEMENT?). Likevel er den bibelske virkelighet som Israels barn holdt forsoningsdagen i århundrer før det var et tempel, og den andre virkeligheten er at det nye testamentet viser at kristne er nå Guds tempel (1 Corinthians 3:16-17).

to geiter

I Det gamle testamente, forsoningsdagen inkluderte en seremoni der Azazel geit ble sendt til ørkenen (Leviticus 16:1-10). Enkelte kristne så dette sending av Azazel geit bort som fremstiller tiden under årtusen når Satan ville være bundet i tusen år i avgrunnen (Revelation 20:1-4). Dette betyr at han ikke vil være i stand til å friste og bedra i denne perioden. På grunn av Jesu offer, er en geit ikke ofret for å observere denne dagen (cf. Hebrews 10:1-10).

Selv om Jesus var vår påskelammet slaktet for oss (1 Corinthians 5:7-8), og han ble drept bare en gang (Hebrews 9:28), ser vi også en annen enn påske der Jesus er seremonielt drept tid.

Hvorfor?

Mange har spekulert i, men det kan være ledetråder sammen med det faktum at dette offeret skjer før utgivelsen av den andre geit.

Den opprinnelige påske medførte bare Israels barn blir gått over for sine synder. I denne alderen, de som er sanne kristne kreve offer av Jesus på Hans siste jordiske påske for å betale straffen for våre synder. Men ekte kristne er en liten minoritet av befolkningen i verden (Luke 12:32; Romans 11:5).

Siden Bibelen kaller Satan "gud" som har "blindet" verden (2 Corinthians 4:4), de fleste har blitt blindet og har ennå ikke blitt dekket av Jesu offer. Men dette vil skje for nesten alle som vil bli kalt - verken i denne verden eller den kommende (Matthew 12:32). Viser offeret, seremonielt etter kirken alder slutt, hjelper vise at Jesu offer var ikke bare for dem som er kalt i kirken alder, som Guds plan inkluderer å tilby frelse for alle, og ikke bare dagens utvalgte.

Ved å vise offeret før den andre bukken blir utgitt, viser dette at Jesus ikke var å ta bort syndene til Satan.

Jesus tok straffen for alle mennesker. Men det gjelder ikke for mennesker før etter Gud kaller oss og gir oss omvendelse (John 6:44), og vi kommer til å være villig til å omvende seg og vi kommer til å tro. Ikke bare på Jesus, men vi tror Sønnen og vi tror Faderen, som er, tror vi hva de sier. Også vi bevise det ved å omvende seg, bli døpt, blir gitt Den Hellige Ånd (Acts 2:38), og faktisk prøver å leve som de vil ha oss til å leve (cf. 1 John 2:6).

Holdt gjennom historien

Soningsdagen ble holdt i 4 århundre etter John Chrysostom som forkynte mot det (John Chrysostom. Homily I Against the Jews I:5;VI:5;VII:2).

Dette kan også sees i Canon 69/70 av de syriske apostoliske Canons nærheten av denne tiden som prøvde å forby det (Seaver JE. Persecution of the Jews in the Roman Empire (300-438), Issue 30 of University of Kansas publications: Humanistic studies. University of Kansas Publications, 1952, pp. 34-35).

En muslimsk dokument, datert fra perioden femte tiende århundre, sier at Jesus og hans disipler holdt fast på samme dager som jødene. Det indikerer at jødisk-kristne ble fortsatt holde soningsdagen, mens de gresk-romerne kom opp med en 50 dagers Lenten-

faste perioden at Jesus ikke holde (Tomson P. Lambers-Petry L. The Image of the Judaeo-Christians in Ancient Jewish and Christian Literature, Volume 158, 2003, pp. 70-72; Stern SM. Quotations from Apocryphal Gospels in 'Abd Al-Jabbar. Journal of Theological Studies, NS. Vol. XVIII, (1) April 1967: 34-57). Rapporter fra andre historikere støtter dette synet (e.g. Pines, pp. 32-34). Videre ser vi historiske rapporter at det fortsatt ble holdt i Transylvania i det 16. århundre (Liechty, pp. 61-62).

Den gamle Radio Church of God observert soningsdagen (og de andre helligdagene) i hele det 20. århundre. Vi i Continuing Church of God fortsette å observere det i dag.

7. Løvhyttefesten: et glimt av hvordan verden ser ut under Kristi Reign

Løvhyttefesten bilder en kulminerte hendelse i Guds plan. Etter at Jesus døde for våre synder for å forløse menneskeheten, og etter at han sendte oss den Hellige Ånd og plukket ut et folk for sitt navn til å bli konger og prester til å regjere med ham på jorden (Revelation 5:10), og etter sitt annet komme, og etter at han har endelig plassert alle synder på hodet av Satan skille både ham og de synder fra tilstedeværelsen av Gud og hans folk (noe som gjør oss til slutt ble med ett med ham, soning), så vi er klare for den endelige serien av hendelser, begynnelsen av etableringen av den tusenårige Guds rike på jorden.

Løvhyttefesten framstiller åndelige og materielle overflod som vil skje i løpet av tusenårsriket Jesus Kristus når folk vil holde Guds lover uten Satans bedrag (Revelation 20: 1-6). Dette er i motsetning til det som skjer nå i en verden bedratt av Satan (Revelation 12: 9). Satanic bedrag, som vil bli borte da (Revelation 20: 1-3), er en del av grunnen til at de fleste som bekjenner kristendommen har blitt villedet av 'fint' falske ministere, samt at mange av disse ministre har blitt villedet (2 Corinthians 11: 14-15).

Jesus selv, holdt løvhyttefesten, og også lært det per John 7:10-26.

Her er noen instruksjoner om det fra de hebraiske skrifter:

³³ Og Herren talte til Moses og sa: ³⁴ "Tal til Israels barn og si: '. Den femtende dagen i denne sjuende måneden Løvhyttefesten i sju dager for Herren ³⁵ På den første dagen skal det være en hellig sammenkomst. Du skal ikke gjøre vanlig arbeid på den.

⁴¹ Du skal holde den som en høytid for Herren i sju dager i året. Det skal være en evig lov i slekt. Du skal feire det i sjuende måned. ⁴² Du skal bo i løvhytter i syv dager. Alle som er innfødte israelitter skal bo i løvhytter, (Leviticus 23:33-35,41-42)

¹³ "Du skal observere løvhyttefesten syv dager, ... ¹⁴ Og du skal glede i din fest, du og din sønn og din datter, din tjener og din tjenestepike og levitten, den fremmede og den farløse og enken som er innenfor dine porter. ¹⁵ i sju dager skal dere holde en hellig høytid for Herren din Gud på det sted Herren velger, fordi

Herren din Gud skal velsigne deg i all din avling og i alt det du tar hendene, så som du sikkert glede seg.

¹⁶ "Tre ganger om året skal alle menn hos trer fram for Herren din Gud på det sted han velger: på de usyrede brød, på festen for uker, og på Løvhyttefesten, og de ikke skal vises før Herre tomhendt ¹⁷ Hver mann skal gi som han er i stand til, i henhold til velsignelse for Herren din Gud, som han har gitt deg (Deuteronomy 16:13-17)..

Gud hadde det gamle Israel bo i boder / Løvhyttefesten ('sukkos' på hebraisk) i ørkenen i flere tiår før de kom inn i det lovede land. Disse boder, på en måte, avbildet at de var bare arvinger til det lovede land. Selv under tusenårsriket, når Guds rike er dommen over dødelige nasjoner, vil dødelige mennesker være bare arvinger til Riket. De må overvinne og vokse i kunnskap og visdom til å arve løftene.

Gud sier Efraim (noen ganger portretterer en type hele Israel i Skriften) at de vil "bo i telt, som i dagene av festen" (Hosea 12: 9, Douay-Rheims). Israel i ørkenen, var en type av alle mennesker som må gå gjennom prøvelsene arve løftene (1 Corinthians 10:11). De var utlendinger, som venter på å arve Guds løfter.

Vi kristne er å innse at vi ikke har noen permanent by i denne alderen, og se til den som kommer (Hebrews 13:14). Det bor i midlertidige boliger under Løvhyttefesten hjelper minne oss om det. Kristne bør delta på gudstjenester, hvis mulig, for hver dag av Løvhyttefesten lære (Deuteronomy 31:10-13; Nehemiah 8:17-18) er levende offer, som er vår "rimelig service" (Romans 12:1) .

Løvhyttefesten er en tid for å glede seg (Deuteronomy 14:26; 16:15). Bruken av den relaterte tienden (ofte kalt "andre tienden") viser at dette er å være en tid med overflod (Deuteronomy 14:22-26), men også at departementet bør tas vare på i denne alderen (Deuteronomy 14:27). Løvhyttefesten hjelper bilde tidspunktet for tusen overflod. Dette gir oss et glimt inn i tiden etter Jesus kommer igjen.

Årtusenskiptet representerer den sjuende dagen av Guds 7000 års plan. Interessant, hvert sjuende år, i lovboken ble befalt å leses på løvhyttefesten (Deuteronomy 31:10-13). Dette bidrar til bildet at loven, herunder de ti bud, vil bli holdt i årtusenskiptet, slik Bibelen viser lov vil bli undervist da (Isaiah 2:2-3; mer på budene kan bli funnet i vår gratis

online hefte ti bud). Det er å leve etter Guds lover som vil bringe velsignelse og overflod i løpet av årtusenet.

Vi kristne nå avvente den kommende årtusen og den forandring som skjer ved den siste basun (1 Corinthians 15:52), som også kalles den første oppstandelse:

⁴ Og jeg så troner, og de satte seg på dem, og dommen var forpliktet til dem. Da så jeg sjelene til dem som var blitt halshugget for deres vitnesbyrd om Jesus og Guds ord, som ikke hadde tilbudt dyret eller dets bilde, og ikke hadde tatt merket på pannen eller på hendene. Og de levde og regjerte med Kristus i tusen år. (Revelation 20:4)

Bibelen viser at etter Jesus samler Kirken til seg selv, og etter at han sitter på sin trone hvor vi skal regjere med ham, vil han samle nasjonene før ham og si til de kristne:

³⁴ Kom, du velsignet av min Far, arv det rike

forberedt for deg fra verdens grunnvoll: (Matthew 25:34).

Nå, de som holder Løvhyttfesten ser frem til dette som det hjelper bilde tusenårsriket.

I begynnelsen av andre århundre, Papias av Hierapolis sa:

[T] her vil være en periode på noen tusen år etter oppstandelsen fra de døde, og at Kristi rike vil bli satt opp i materiell form på denne selve jorden.

Overholdelse av Løvhyttfesten er en skygge av de kommende tusenårsrike Gud at trofaste kristne har holdt siden nytestamentlig tid.

Hvor kan det holdes?

Løvhyttfesten er i det vesentlige en 'pilgrimsreise' (Psalm 84:1-5) periode, noe som betyr at det vanligvis innebærer reise utenfor ens normale samfunn. Jesu tabernacled "med mennesker når han var her (som det greske ordet ἐσκήνωσεν i John 1:14 kan oversettes per Green JP. Interlinear Greek-English New Testament. Baker Books, 1996, 5th printing 2002, p. 282).

Mens noen feilaktig hevder at løvhyttefesten fra fortiden gjennom dagens ganger må kun oppbevares i Jerusalem, er dette feil. Israels barn var ikke selv i Jerusalem i århundrer etter kommandoene for sin overholdelse i Tredje Mosebok 23 ble registrert-dermed Jerusalem var ikke en innledende alternativ for dem. Bibelen viser Løvhyttefesten kan holdes i andre enn Jerusalem byer (Nehemiah 8:15; cf. Deuteronomy 14:23-24). Under den andre tempelperioden (530 f.Kr. - 70 e.Kr.), jøder ofte holdt det andre steder (Hayyim Schausse bemerket, "Sukkos var en stor festival selv utenfor Jerusalem." Schausse H. *The Jewish Festivals: A Guide to Their History and Observance*, 1938. Schocken, p. 184).

Det kan også være av interesse å merke Polykarp av Smyrna i 2. århundre (*Life of Polycarp*, Chapter 19.) og enkelte andre i Lilleasia i slutten av 4. århundre holdt Løvhyttefesten i Lilleasia, ikke Jerusalem. Dette bekreftes av kilder som den katolske helgenen Jerome (*Patrologia Latina Volumen MPL025 Ab Columna ad Culumnam 1415 - 1542A*) og forskning gjort av det 20.århundre kardinal Jean Danielou (Danielou, Cardinal Jean-Guenole-Marie. *The Theology of Jewish Christianity*. Translated by John A. Baker. The Westminster Press, 1964, pp. 343-346).

En nittende århundre anti-tusenårs forsker som heter Giovanni Battista Pagani skrev følgende om den egyptiske biskop Nepos av det tredje århundre og de som støttet årtusenet:

... alle som underviser et årtusen innrammet i henhold til jødiske ideer, sier at i løpet av årtusenet, vil Moseloven gjenopprettes ... Disse kalles Judaical Millenarians, ikke som de er jøder, men som har oppfunnet og opprettholdt et årtusen etter ... Hoved forfatterne av denne feilen var Nepos, en afrikansk biskop, mot hvem St. Dionysius skrev sine to bøker om Promises; og Apollinaris, som St. Epifanius forvirre i sitt arbeid mot vranglære. (Pagani, Giovanni Battista. Published by Charles Dolman, 1855, pp. 252-253)

Det bør være av interesse å merke seg at verken Bishops Nepos eller Apollinaris var jøder, men ble dømt for å ha en religion som hadde "jødiske" tro. Og siden Apollinaris kalles en katolsk helgen, bør det være klart at de respekterte ikke-jødiske kristne ledere i den tidlige tredje århundre klart gjorde holder til ideer som ble fordømt av allegorists. Det

faktum at de holdt til “Moseloven” er bevis da at de begge forstått betydningen av og holdt løvhyttefesten, men med en kristen vekt.

Den gresk-Roman bishop og helgen Methodius av Olympus i slutten av ^{3.} eller tidlig ^{4.} århundre lært at løvhyttefesten ble pålagt, og at det hadde undervisning for de kristne:

For siden i seks dager skapte Gud himmelen og jorden, og ferdig med hele verden, og hvilte på den syvende dag fra alle hans gjerninger som han hadde gjort, og velsignet den sjuende dagen og helliget den, så ved en figur i den sjuende måned, da fruktene av jorden har blitt samlet inn, blir vi befalt å holde høytid for Herren, ... det er befalt at festen for våre Løvhyttefesten skal feires til Herren ... for som som israelittene, har venstre grensene til Egypt, først kom til Løvhyttefesten, og herfra, har igjen satt ut, kom inn i det lovede land, så gjør også vi. For jeg også, tar min reise, og går ut fra Egypt i dette livet, kom først til oppstandelsen, som er den sanne festen for Løvhyttefesten, og det å ha satt opp mitt telt, utsmykket med fruktene av dyd, på første dagen av oppstandelsen, som er dommens dag feire med Kristus årtusenskiftet av resten, som kalles den syvende dag, selv den sanne sabbaten. (Methodius. Banquet of the Ten Virgins, Discourse 9)

Den katolske presten og vitenskapsmannen Jerome sa at Nazarene kristne holdt det og at de mente at det pekte på tusenårsriket til Jesus Kristus (Patrologia Latina Volumen MPL025 Ab Columna ad Culumnam 1415 - 1542A). Dette føring av Løvhyttefesten ved Nazarene kristne i slutten av fjerde århundre ble også bekreftet av den katolske og ortodokse helgen Epiphanius av Salamis.

Kristen Forskjeller fra israelittene

Hovedsakelig basert på nytestamentlige skriftene, kristne holde Løvhyttefesten litt annerledes enn israelittene gjorde.

Rapporter viser at løvhyttefesten synes å ha blitt holdt i Europa i middelalderen (Ambassador College Correspondence Course, Lesson 51. "Og kvinnen flyktet ut i ørkenen, hvor hun har et sted ..." Revelation 12:6. 1968), så vel som spesielt i Transylvania på 1500-tallet (Liechty, pp. 61-62), ved steder uten palmegrener. Det er noe som tyder på at det ble holdt i Amerika i 1600 og 1700-tallet. Det ble holdt av den gamle

Radio Church of God og Worldwide Church of God over hele verden i det 20. århundre.

Vi i Continuing Church of God fortsette å holde det på steder rundt om i verden, og vi lærer også at Løvhyttefesten peker på tusenårsriket Jesus Kristus i Guds rike.

Løvhyttefesten har blitt observert av mange moderne kristne i enten telt eller motell / hotellrommene fungerer som “telt” -temporary dwellings- og ikke bare i palm-grenen hytter som israelittene brukte normalt. Det nye testamente viser at kristne har en annen telt (jf Hebrews 8: 2; 9: 11-15), som er konsistent med ikke å måtte personlig å bygge en palm-messe. Bibelen viser at Israels barn bodde hovedsakelig i telt per Exodus 33: 8 (og noen ganger andre tilsynelatende midlertidig, per Deuteronomy 4:45-49, boliger), mens de var i ørkenen i førti år, og at Gud betraktet de som “telt” per Leviticus 23:43. Bor i telt eller motellrom er en lignende type midlertidig bolig / telt i dag.

Bibelen viser kristne trenger ikke gjøre dyreofre / tilbud (Hebrews 9:9) som brennoffer som Israels barn brukes til å gi under Løvhyttefesten (Leviticus 23:36-37). I stedet skal vi gi oss selv som levende offer, som er vår rimelig service (Romans 12:1) -som normalt omfatter fast møtende gudstjenester under Løvhyttefesten.

Noen lurte kanskje på hvorfor deltar tjenester gjøres for alle dager i Løvhyttefesten, men dette er ikke nødvendig for Dagene med usyret brød. Den grunnleggende Skriftens grunn er at kommandoen sier: “Du skal observere Løvhyttefesten syv dager ... Syv dager skal du holde en hellig høytid for Herren din Gud på det sted Herren velger” (Deuteronomy 16:13,15), men det er ikke så uttalt relatert til de usyrede brøds dager-kommandoene for det står å spise usyret brød i syv dager i Leviticus 23:6 and Deuteronomy 16:3, i motsetning til å observere festen i syv dager (vi gjør en 'offer' de syv dagene av usyret brød ved å spise usyret brød på hver av dagene). Bibelen sier også til å være i midlertidige boliger under Løvhyttefesten (Leviticus 23:42), men ikke staten dette relatert til de andre helligdagene.

Siden Satan vil bli bundet til tusenårsriket (Revelation 20:1-2), vil det være mindre bedrag da. Går bort for tiden av Løvhyttefesten og møte daglig bidrar bildet en tid da verden vil være ganske annerledes enn det nå er.

“Your Kingdom Come!” (Matthew 6:10).

Bibelen lærer at Løvhyttfesten skal holdes i Millennium og Gud vil til slutt 'Tabernaklet' med oss

Bibelens profetier viser at Løvhyttfesten vil bli holdt i tusenårsriket:

¹⁶ Og det skal skje at alle som blir igjen av alle de hedningefolk som angrep Jerusalem, skal gå opp fra år til år for å tilbe Kongen, Herren, hærskares Gud, og for å holde Løvhyttfesten. ¹⁷ Og det skal være at det av de slekter på jorden ikke kommer opp til Jerusalem for å tilbe Kongen, Herren, hærskares Gud, om dem vil det ikke komme regn. ¹⁸ Hvis familien til Egypt ikke vil komme opp og gå inn i, skal de ha noe regn; De skal få plage som Herren slår nasjonene som ikke kommer opp for å holde Løvhyttfesten. ¹⁹ Dette skal være straffen for Egypt og straffen for alle de folkeslagene som ikke kommer opp for å holde Løvhyttfesten (Zechariah 14:16-19).

Så Bibelen lærer at Gud vil forvente alt for å holde Løvhyttfesten i fremtiden. Selv katolske kommentatorer erkjenner at Guds plan omfatter Løvhyttfesten. En katolsk kommentar til passasjer i Sakarja 14 heter det:

I mellomtiden, slik som før forfulgte kirke skal omgjøres, og med stor hengivenhet vil feire festligheter, og utøve religiøse ritualer til gudene ære, og skal fortjene store belønninger. (The Original And True Douay Old Testament Of Anno Domini 1610 Volume 2, p. 824)

Guds rike vil erstatte alle denne verdens riker (Revelation 11:15), og denne festivalen bidrar bildet dette ved å skille (cf. Revelation 18:4; 1 John 2:18-19) Kristne pilegrimer (1 Peter 2: 1-12) fra sine vanlige rutinen.

Føring av Løvhyttfesten gir oss et innblikk i denne alderen av hva som vil skje i fremtiden tusenårsriket. Bibelen viser også at senere, “Guds bolig” vil være på jorden “og han vil bli hos” oss (Revelation 21:3).

Holde Løvhyttfesten er nå en forsmak på det som kommer i Guds rike.

8. siste store dagen: Guds utrolig plan for å frelse menneskeheten

Denne åttende dag, dagen som følger umiddelbart etter de sju dagene av Løvhyttefesten, framstiller fullføringen av forløsningsplanen.

“Book of Life” - typifying frelse - vil bli åpnet (Revelation 20:12). Dette er like før den nye himmel og den nye jord (Revelation 21:1). Jødene kaller denne festivalen Shemini 'Azeret, som betyr ‘åttende dagen av forsamlingen’ (også antyde at de siste sju dagene av Løvhyttefesten var dager med montering).

Her er mer på den åttende dagen fra Bibelen:

³⁴ ... 'Den femtende dagen i denne sjuende måneden Løvhyttefesten i syv dager til Herren. ... ³⁶ Den åttende dagen skal dere holde en hellig sammenkomst. ... Det er en hellig sammenkomst, og du skal ikke gjøre vanlig arbeid på den. (Leviticus 23:34,36)

Denne dagen blir ofte omtalt i Guds menighet sirkler som *siste store dagen*, på grunn av hva det nye testamentet sier om det:

³⁷ På den siste dagen, den store dagen i høytiden, stod Jesus og ropte ut og sa: "Om noen tørster, la ham komme til meg og drikke. ³⁸ Den som tror på meg, som Skriften har sagt, ut av hans hjerte vil strømme av levende vann." (John 7: 37-38)

Så Jesus holdt denne dagen som kommer umiddelbart etter festivalen som fremstiller årtusenskiftet, og lærte på den.

Etter årtusenskiftet, hva skjer?

En oppstandelse (Revelation 20:5).

De døde stå for Gud. Dette ville ikke inkludere sanne kristne i dag, slik de er gjenoppstått når Jesus kommer tilbake. De i denne oppstandelsen må være de som døde i uvitenhet om Guds sanne plan

i tidligere tider. Dette er at dommedag Jesus gjentatte ganger nevnt:

⁷ Og når du går, forkynne og si: 'Himlenes rike er kommet nær.' ... ¹⁴ Og den som ikke vil ta imot dere ikke hører på eders ord, når du går fra det huset eller den by, og ryst støvet av føttene. ¹⁵ Sannelig sier jeg dere, det vil bli mer utholdelig for landet Sodoma og Gomorra i dommens dag enn den by! (Matthew 10:7,14-15)

²³ Og du, Kapernaum, som er opphøyet til himmelen, vil bli brakt ned til dødsriket; for dersom de kraftige gjerninger som er gjort i eder, var gjort i Sodoma, ville det blitt stående til denne dag. ²⁴ Men jeg sier dere at det skal bli mer utholdelig for landet Sodoma i dommens dag enn for deg. (Matthew 11:23-24)

Legg merke til at det er mer utholdelig i dommens dag for dem Gud ødela Sodoma og Gomorra (Genesis 19:24) enn for dem som bevisst forkastet Kristus og budskapet om hans rike.

Jesus sa også at "alle synder vil bli tilgitt" (Mark 3:28), bortsett fra den 'utilgivelige synd' (Mark 3:29). Det er med oppfyllelsen av siste store dagen at alle som ikke har hatt en mulighet til frelse vil virkelig ha den muligheten, og nesten alle vil akseptere det tilbudet.

Nesten alle mennesker som har levd, skal bli frelst!

I det 2. århundre lærte Polykarp av Smyrna ifølge rapportene om løvhyttefesten og siste store dagen (Life of Polycarp, Chapter 19).

Den bibelske sannheten er at på grunn av Guds kjærlighet, Jesus kom for å dø for alle:

¹⁶ For så har Gud elsket verden at han gav sin enbårne Sønn, for at hver den som tror på ham, ikke skal gå fortapt, men ha evig liv. ¹⁷ For Gud sendte ikke sin Sønn til verden for å dømme verden, men for at verden gjennom ham skulle bli frelst. (John 3:16-17)

Det gjorde den kjærlige Gud sende sin Sønn til å dø for en relativ få eller verden?

Protestanter, som ofte siterer John 3:16, har en tendens til å lære at verden kan bli frelst, men at de aller fleste som har levd vil lide i pine for alltid. De synes også å overse at Jesus kom for å dø for alle (John

03:17). Er at den type frelsesplanen som en Gud som er allvitende og er kjærlighet ville komme opp med? Sier Bibelen støtter ideen om at alle kan bli frelst nå? Hvis ikke, er det rettfærdig?

Ettersom Gud er allvitende og allmæktig, og er kjærlighet (1 John 4:8,16), ville Gud har forutbestemt fleste som har levd til evig pine?

Nei.

Gjerne Gud er klok nok til å ha en plan som faktisk fungerer.

Romans 9: 14-15 sier:

¹⁴ Hva skal vi da si? Er det urettferdighet hos Gud? Absolutt ikke! ¹⁵ For Han sier til Moses: “Jeg vil ha barmhjertighet med hvem jeg vil ha barmhjertighet, og jeg vil være barmhjertig mot den jeg vil ha medfølelse.”

Vi vet at Gud valgte en del av Israel i Det gamle testamente, og noen få andre. Hvordan er det kjærlighet hvis resten er dømt til evig tortur?

Gud “vil at alle mennesker skal bli frelst og komme til sannhets erkjennelse” (1 Timothy 2: 4). Grunnen til at ikke alle ble kalt i denne alderen var fordi han visste at de fleste ville ikke svare og holde ut med sannheten til slutt å bli frelst (jf Mark 13:13, Luke 8: 5-15). Men det betyr ikke at de ikke kalles nå var alle avskåret og tapt.

Bibelen lærer at mange har blitt bevisst blindet i denne alderen (John 12:37-40; Isaiah 44:18). De som ble blindet i denne alderen har fortsatt en mulighet (cf. John 9:41; Isaiah 42:16-18). Legg også merke til:

¹⁴ Jeg vil igjen gjøre et fantastisk arbeid blant dette folket ... ²⁴ Disse også som feilet i ånden vil komme til å forstå, og de som klaget vil lære lære. (Isaiah 29:14,24)

Det er ikke forskjell på Gud (Romans 2:11). Det vil være en mulighet for alle som “alle jordens ender får se vår Guds frelse” (Isaiah 52:10).

De som ikke er en del av denne første oppstandelse, kalt “resten av de døde” (Revelation 20:5), skal vekkes til live etter tusenårsskiftet er over. Dette er en fysisk oppstandelse, og vil involvere de som føler at deres håp har blitt kuttet (Ezekiel 37: 1-14).

Selv om de vil bli dømt skyldig i synd (Revelation 20:12; Romans 3:23; cf. 1 Peter 4:17), "Mercy triumfer mot dommen" (James 2:13). Gud vil rette med alt kjød (Jeremiah 25:31; Isaiah 3:13), og mange vil svare (Isaiah 65:24). Selv om ikke alle vil akseptere hans tilbud, og dette er ikke en ny sjanse (de som virkelig hadde en sjanse og fullt forkastet Guds Hellige Ånd vil ikke få den muligheten til å bli tilgitt per Mark 3:29), vil mange angre. Den siste store dagen hjelper viser dette.

Tenk også på følgende:

¹⁹ Herre, min styrke og min borg, min tilflukt på nødens dag, skal hedningene komme til deg fra jordens ender og si: "Sannelig, våre fedre har arvet løgn, verdiløshet og unyttige ting." ²⁰ Skal et menneske gjøre guder for seg selv, som ikke er guder? ²¹ "Se, derfor vil jeg denne gang gi dem å vite, jeg vil føre dem til å kjenne min hånd og min styrke, og de skal vite at mitt navn er Herren (Jeremiah 16:19-21).

¹⁷ Og resten av det gjør han til en gud, hans utskårne bilde. Han faller ned før det og tilber den, ber til det og sier: "Fri meg, for du er min Gud!" ¹⁸ De vet ikke eller forstår; For han har stengt deres øyne, slik at de ikke kan se, og deres hjerter, slik at de ikke kan forstå. ... ²² Jeg utsletter som en tykk sky, dine overtredelser som en sky, dine synder. Gå tilbake til meg, for jeg gjenløser deg. (Isaiah 44:17,18,22)

Selv de som aksepterte falske tradisjoner, inkludert de som var avgudsdyrkere (Isaiah 44:17-18), vil ha sin første ordentlige mulighet for frelse (Isaiah 44:22). Milliarder gjennom tidene i Afrika, Europa, Asia, Amerika og øyene aldri hørt om Jesus og det sanne evangelium om riket- og Gud forut kjente dette og hadde en plan (Romans 11:2).

Vi i Continuing Church of God er enige om at "Vår Gud er Gud for frelse" (Psalm 68:20) og lærer at han har en plan om frelse som faktisk fungerer for mer enn bare en relativ få.

Det er bare ett navn under himmelen som mennesker kan bli frelst (Acts 4:12; cf. Isaiah 43:11) og det er Jesus Kristus (Acts 4:10; John 3:18). Siden de fleste av menneskeheten har aldri hørt sannheten om Jesus og evangeliet om Guds rike (For mer informasjon, se vår gratis hefte Evangeliet om Guds rike på www.ccog.org), og "alt kjød skal se frelse av Gud" (Luke 3:6), vil det være en mulighet for alle å oppnå

frelse, enten i denne alder eller tiden som kommer (cf. Matthew 12:31-32; Luke 13:29-30).

Fremtiden alder for å komme kommer etter den andre oppstandelsen (som de sanne kristne på den tiden er oppvokst på den første oppstandelse per Revelation 20:5-6) og omfatter tidspunktet for den hvite trone dommen (Revelation 20:11-12). Jesaja (Isaiah 65:20), samt romerske og ortodokse katolske helgenen Ireneus (Adversus haereses, Book V kapittel 34, vers 2-3,4), indikerte at denne alders å komme ville være om hundre år lang.

Denne ideen ble fortsatt holdt i middelalderen av de som Romerkirken forfulgt som rapportert av inkvisitor biskop Bernard Guidonis (BERNARD GUI: INQUISITOR'S MANUAL, Chapter 5).

Denne læren ble undervist av Radio / Worldwide Church of God i det 20. århundre, og det fortsatt undervist av den Continuing Church of God.

Guds frelsesplan

Holde de bibelske helligdagene minner sanne kristne i Guds sanne frelsesplan. Den Continuing Church of God forstår hvordan Guds plan om dette er lagt ut ved overholdelsen av hans høytider (Leviticus 23:37).

Gud lærer klart at han ikke ønsker hedenske praksis brukes til å tilbe Ham:

29 Når Herren din Gud har utryddet folkene for deg der du går å drive dem bort, og du fortrenge dem og bo i sitt land, 30 vakt deg for at du ikke lokke til å følge dem, etter at de er utryddet for deg og at du ikke spørre etter deres guder og si: Hvordan tjente disse folk sine guder? Jeg vil også gjøre det samme. 31 Du skal ikke tilbe Herren din Gud på den måten; for hver vederstyggelighet for Herren som han hater de har gjort for sine guder; for de brenner selv sine sønner og døtre i ilden for sine guder. 32 Uansett hva jeg befaler dere, vær nøye med å observere det, Du skal ikke legge noe til og ikke ta bort fra det. (Deuteronomy 12:29-32)

De som kombinerer hedenske tilbedelse praksis med bibelske de obskure Guds frelsesplan og generelt ikke forstår det.

Det nye testamente viser at apostelen Paulus observerte bibelske hellige dager (e.g. Acts 18:21; 20:6,16; 27:9; 1 Corinthians 5:7-8, 16:8) som han holdt loven og skikker av hans mennesker.

Paulus spesifikt fordømt innlemme hedenske praksis med bibelske skikker (1 Corinthians 10:20-23). Paulus selv uttalt nær slutten av sitt liv at han holdt alle praksis jøder som trengs for å holde (Acts 28:17-19; cf. Acts 21:18-24), og som ville ha hatt til å inkludere alle de hellige dagene oppført i Leviticus 23.

Som regel gjør de gresk-romerske kirker ikke følge apostelen Paulus 'formaning om å etterligne ham som han etterlignet Kristus (1 Corinthians 11:1) og heller ikke apostelen Johannes formaning om å fortsette å gå som han og Jesus vandret (1 John 2:6, 18-19), siden de ikke beholde alle de bibelske hellige dager. Også de kirker normalt kombineres hedenske praksis i ende deres kalendere, som apostlene motstå (1 Corinthians 10:20-23; 2 Corinthians 6:14-18; Jude 3-4, 12; 1 John 2:6).

Ved å ikke holde Guds Hellige Dager, men i stedet ikke-bibelske substitutter, mange vet ikke at synden må være virkelig ut av våre liv, at Gud er bare å ringe noen nå, som alle vil ha en mulighet for frelse i denne alderen eller alder som kommer, og nesten alle som noensinne har levd vil bli lagret i senere innhøsting.

Guds hellige dager legge ut deler av sin frelsesplan som de fleste ikke forstår. Det er en fantastisk og kjærlig plan.

9. Feiloversettelser og sabbaten

Hvorfor gjør de fleste som bekjenner Jesus ikke holde bibelske helligdagene? I tillegg til anti-jødiske følelser, kompromiss, uvitenhet og feilplasserte ideer om 'tradisjon' er feiloversettelser en grunn til at mange ikke synes villige til å akseptere at de må rette seg etter Guds festivaler.

Det er vanligvis et par feiloversatt / misforståtte passasjer som folk har en tendens til å peke på som skulle 'bevis' på at de bibelske hellige dager er gjort unna med.

Colossians 2:16-17

Sannsynligvis den vanligste delen av Bibelen som er ofte sitert som "bevis" på at sabbaten og de bibelske helligdagene er avskaffet er Colossians 2:16-17. Så, la oss undersøke en liten feiloversettelse av det:

¹⁶ La derfor ingen dømme eder for mat eller drikke, eller i spørsmål om høitid eller nymåne eller sabbat: ¹⁷ som er en skygge av det som skal komme; men legemet hører Kristus (Colossians 2:16-17, KJV).

Ovennevnte oversettelsen er nær, men det lagt et ord "er" (som er grunnen til at KJV oversetterne satt *i kursiv*) som ikke er i den opprinnelige greske.

En virkelig bokstavelig oversettelse ville la det ut som det ikke er der. Legg merke til *Strong Concordance* tall og relaterte ord for vers 17:

3739. 2076 4639 ... 3588 ... 3195 3588 1161 4983 9999 3588 5547

Som er en skygge av det som skal komme; de.... men.... Kroppen av ... Kristus.

Det bør bemerkes at 9999 betyr at det ikke var noen ord i den bibelske tekst-ordet "er" ikke er i dette skriftstedet.

Fordi de samme tre Sterke ord (# 4983, 3588, og 5547) brukes fire andre ganger i Det nye testamente og i disse tider KJV oversetter dem som "Kristi legeme" (Romans 7:4; 1 Corinthians 10:16; 1 Corinthians 12:27; Ephesians 4:12) - som gjør Johannes-så burde KJV.

Derfor, hvis disse oversetterne var rett og slett i samsvar med seg selv, de ville ha oversatt Colossians 2:16-17 til stat (og inkludert parentes eller komma):

¹⁶ La derfor ingen dømme dere angående spising og drikking eller med hensyn til en festival eller en overholdelse av nymånefest eller en sabbat ¹⁷ (for disse tingene er en skygge av de ting som skulle komme), men Kristi legeme.

Eller med andre ord, ikke la dem utenfor den 'Kristi legeme' (the church, Colossians 1:18) dømme deg om helligdager, men bare den sanne kirken selv. Colossians 2:16-17 sier ikke at sabbaten og helligdagene er avskaffet.

Selv tidlig ortodokse biskopen Ambrose av Milano erkjent at Colossians 2:17 refererte til "Kristi legeme" som han skrev følgende kommenterer dette verset:

La oss derfor søke Kristi kropp ... hvor Kristi legeme er, det er sannheten. (Ambrose of Milan. Book II. On the Belief in the Resurrection, section 107)

Det er trist at moderne oversettere av den greske har ofte ignorert hva uttrykket egentlig mente.

Det er dårlig eksegeese (bibelsk tolkning) å stole på en feiloversettelse å hevde at de hellige dager er gjort unna med.

Galatians 4:8-10

En annen vanlig innvending er å holde helligdagene er Galatians 4:8-10. Noen protestanter har en tendens til å bruke dette for å si at ingen bibelske datoer er å bli observert. Så la oss se på hva disse skriftene faktisk lære:

⁸ Men så, ja, når du ikke kjenner Gud, servert du de som i virkeligheten ikke er guder. ⁹ Men nå etter at du har kjent Gud, eller snarere er kjent av Gud, hvordan har det seg at du slår igjen til den skrøpelige og fattige barne som du ønsker igjen å være i trelldom? 10 Du observere dager og måneder og årstider og år.

Det er flere problemer med anti-Helligdag argument her.

Det ene er at galaterne var hedninger (selv om det var tydeligvis noen jøder adressert i senere vers) og var ikke å holde de bibelske hellige dager før konvertering.

Plus, det er ingen måte at Bibelen kaller bibelske krav som “fattige barne.” Paulus var tydelig advarer mot hedenske skikker som galaterne hadde “tjent de som av natur ikke var guder.”

En annen er at katolikker / protestanter / Øst Ortodoks bør vurdere at de ofte gjør observere ulike dager og år (søndag, påske, jul, nyttårs), så de bør ikke observere noe hvis de føler at ingen religiøse dager er å bli observert.

Galatians 4:8-10 er ikke å gjøre unna med de bibelske helligdagene, men i stedet er en advarsel mot klamrer seg til ikke-bibelske skikker.

Hva om den sjuende dagen sabbaten?

Den sjuende dagen sabbaten er første av festivalene Guds oppført i Leviticus 23. Selv om det er en ukentlig, ikke årlige hellige dag, ville noen korte kommentarer synes å være i orden.

Den syvende dagen i uken, den bibelske sabbaten, heter nå lørdag. Selv Søndag vises på enkelte kalendere som den syvende dag i uken, er realiteten at søndag er den første dagen i uken. Den NT viser klart at Jesus (Luke 4:16, 21; 6:6; 13:10) samt apostlene og trofast (Acts 13:13-15, 42-44; 17:1-4; 18:4; Hebrews 4:9-11) holdt den syvende dag sabbaten.

Mange hevder at den sjuende dagen sabbaten er ikke påbudt i Det nye testamente, slik at det ikke trenger å bli holdt i dag. Men den eneste måten å hevde det på er å stole på feiloversettelser av Bibelen. Hvis man ser på det som antas å være den opprinnelige greske, opprinnelige arameiske, og den opprinnelige latinske Vulgata, er det klart i alle disse språkene at den sjuende dagen sabbaten er påbudt for kristne.

Selv i henhold til visse katolske og protestantiske oversettelser av Bibelen, den sjuende dagen sabbaten resten var å forbli for lydige kristne Guds folk:

⁴ For han har talt et sted om den sjuende dagen på denne måten: "Og Gud hvilte på den syvende dagen fra alle sine gjerninger"; ⁵ og igjen, i den tidligere nevnte sted, "De skal ikke komme inn til min hvile." ⁶ Derfor, siden det fortsatt at noen vil gå inn i det, og de som tidligere fikk den gode nyheten kom ikke inn på grunn av ulydighet, .. ⁹ Derfor, det er fremdeles en sabbatshvile for Guds folk. ¹⁰ Og den som trer inn i Guds hvile, hviler fra sine gjerninger som Gud fra sine. ¹¹ La oss derfor bestrebe seg på å komme inn til den hvile, slik at ingen kan falle etter samme eksempel på vantro. (Hebrews 4:4-6,9-11, NAB)

⁴ For et sted har han snakket om den sjuende dagen med disse ordene: "Og på den syvende dagen hvilte Gud fra alt sitt arbeid." ⁵ Og igjen i passasjen ovenfor han sier: "De skal aldri komme inn til min hvile." ⁶ Det gjenstår fortsatt at noen vil gå inn til hvilen, og de som tidligere hadde evangeliet forkynt for dem gikk ikke inn, på grunn av deres ulydighet ... ⁹ Det gjenstår da en Sabbath-hvile for Guds folk; ¹⁰ for alle som kommer inn i Guds hvile også hviler fra sitt eget arbeid, akkurat som Gud fra sine. ¹¹ La oss derfor gjøre vårt ytterste for å angi at hvile, slik at ingen skal falle ved å følge deres eksempel på ulydighet (Hebrews 4:4-6,9-11, NIV)

Det nye testamente sier klart at kristne er å holde den syvende dag sabbaten. I tillegg til at for åndelig vekst og personlig foryngelse, sabbaten framstiller også en kommende tid Guds tusen hvile.

Mens mange ikke tenker på at den sjuende dagen sabbaten er en hellig dag, gjør Bibelen (Leviticus 23:3; Exodus 20:8; Isaiah 58:13). Det nye testamente advarer mot å ikke holde det (Hebrews 4:4-11), men mange grunnen rundt med "tomme ord" (cf. Ephesians 5:26).

Det bør kanskje også nevnes at til tross for feiloversettelser som antyder noe annet, erstattet IKKE den andre århundres biskop Ignatius av Antiokia den syvende dags sabbat med søndag (Thiel B. Ignatius og sabbaten. Sabbaten Sentinel, Volume 69 (3): 18-21, 2016 og Thiel B. Nærmere om Ignatius og sabbaten. Sabbaten Sentinel, bind 70 (2): 15-17, 2017). Det gjorde heller ikke det gamle dokumentet kalt Didache (Thiel B. Didache og sabbaten. Sabbaten Sentinel, Volume 69 (2): 10, 19-20, 2016).

For mer dokumentert informasjon om historien til kirken, sjekk ut heftene Hvor er den sanne kristne kirke i dag? og Continuing History of the Church of God at www.ccog.org.

10. Ompakkede demoniske helligdager

Hva med jul, påske og andre religiøse dager at mange professorer Kristi observere?

Kommer de fra Bibelen? Hvis ikke, hvor kommer de fra? Spiller det noen rolle, ifølge Bibelen, hvis du holder dem?

Det er mange helligdager som verdens kirker bifaller, men ikke alle av dem er godkjent av dem alle. Gjennom historien har noen kirker noen ganger støttet, samt noen ganger fordømt, de samme helligdager.

Selv om det er utenfor rammen av dette heftet for å gå inn i alle detaljer om hver ferie og deres opprinnelse, er realiteten at mange er pakket demoniske seg som de ofte var opprinnelig ment å hedre en hedensk gud / gudinne før forskjellige kirker vedtatt og / eller omdøpt dem.

Mange vil bli overrasket over å høre at gresk-romerske teologer har noen ganger fordømt disse hellig som hedensk og upassende for kristne-til tross for at ulike gresk-romerske kirker fremme dem i det 21. århundre.

Nyttårsdag Hedret Janus (guden for tid) og Strenua (gudinnen for rensing og velvære)

Bibelen begynner året i Spring (Exodus 12: 2), men det som ofte kalles nyttårsdag er observert 1. januar på moderne kalendere. På slutten av 2. århundre e.Kr., fordømt gresk-romersk teolog Tertullian de som bekjente Kristus som ble feiret en versjon av den. Men det stoppet ikke mange som ønsket å feire.

The Catholic Encyclopedia forteller:

Kristne forfattere og råd fordømte hedenske orgier og utskeielser i forbindelse med festivalen ... feiret i begynnelsen av året: Tertullian klandrer kristne som betraktet de vanlige gavene - kalt strenae (Fr. étrennes) fra gudinnen Strenia, som hersket over nyttårsdag (jf Ovid, Fasti, 185-90) - som bare tegn på vennlig samleie (De Idol xiv.). (Tierney J. nyttårsdag. The Catholic Encyclopedia. Vol. 11, 1911)

Rundt 487 e.Kr., gresk-romerne syntes å vedta “Feast of omskjærelse”
1. januar. Dette er imidlertid ikke stoppe all hedensk aktivitet.

Catholic encyclopedia notater:

Selv i vår egen tid de sekulære funksjonene i åpningen av det nye året forstyrre den religiøse overholdelse av omskjæring, og har en tendens til å gjøre en ren ferie av det som skal ha den hellige karakter av en helligdag. St. Augustine påpeker forskjellen mellom hedensk og kristen måte å feire dagen: hedensk fest og utskeielser skulle sonet av kristen faste og bønn (. PL, XXXVIII, 1024 ff .; SERM cxcvii, cxcviii). (Ibid)

Så det sier også:

... mot slutten av det sjette århundre Rådet Auxerre (kan. I) forbød kristne *strenas diabolicas observare*.

Uttrykket *strenas diabolicas observare* grovt oversettes fra latin til engelsk som “observere den nye tiden av djevelen.” Det er sannsynlig at nyttårsforsetter er relatert til bønner og praksis når gitt for den hedenske gudinnen.

1. januar er ikke en bibelsk ferie, og selv Romerkirken har forbudt noen av sine attributter som demonisk.

Valentinsdag Hedret faunus / Pan (guden for storfe og fruktbarhet)

Bibelen har ikke en ferie som Valentinsdag, men mange mennesker observere det.

Her er hva en katolsk kilde har skrevet om det:

Røttene til St. Valentinsdag ligge i den gamle romerske festivalen for Lupercalia, som ble feiret den 15. februar For 800 år romerne hadde dedikert denne dagen til guden Lupercus. På Lupercalia, ville en ung mann trekke navnet på en ung kvinne i et lotteri, og vil deretter holde kvinnen som et seksuelt følgesvenn for året ...

Den katolske kirke ikke lenger offisielt ærer St. Valentine, men ferien har både romersk og katolske røtter. (The Origins of St. Valentinsdag <http://www.american catholic.org>)

En dag med hedenske røtter og seksuell lisens er absolutt ikke en dag for kristne å observere. Denne typen atferd ble advart mot i Det nye testamente (1 Corinthians 6:18; Jude 4).

Legg merke til noen islamske kommentarer om Valentinsdag:

Å feire Valentinsdag er ikke tillatt fordi: For det første er det en nyskapende ferie ... kristne var klar over de hedenske røtter Valentinsdag. Måten de kristne vedtatt St. Valentinsdag bør være en lærepenge for muslimer ... Vi bør unngå alt forbundet med hedenske umoral.. Kjærlighet mellom familier, venner og ektefolk ikke trenger å bli feiret på en dag med slikt. ... opprinnelse. (Kjennelse på å feire Valentinsdag <http://www.Contactpakistan.com>.)

Legg merke til at muslimer knytte Valentinsdag med kristendommen (åpenbart falske kompromitterende slag) og synd.

Med andre ord, fører Valentinsdag Kristi navn (gjennom begrepet 'kristendom') til å bli spottet blant hedningene (Romans 2:24; Isaiah 52:5). Har ikke "Guds navn spottet på grunn av dere" (Romans 2:24) holde hedenske helligdager.

Ekte kristne ikke holde pakket demoniske helligdager (cf. 1 Corinthians 10:21).

Mardi Gras: Djevelens Carnival

Karneval som Mardi Gras og Valentinsdag (kalt Lupercalia nedenfor) kom fra hedenskapet:

En av de første registrerte tilfeller av en årlig vårfestival er festivalens av Osiris i Egypt; det feiret fornyelse av liv forårsaket av den årlige flommen i Nilen. I Athen, under sjette cent. BC, en årlig feiring til ære for guden Dionysos var den første registrerte forekomst av bruk av en flåte. Det var under Romerriket som karneval nådde en enestående topp på sivil lidelse og tøylessløshet. De store romerske karneval var Bacchanalia,

Saturnalia, og Lupercalia. I Europa tradisjonen med våren fruktbarhet feiringen varte godt inn i kristen tid ... Fordi karneval er dypt forankret i hedensk overtro og folkløse av Europa, den romersk-katolske kirke var ikke i stand til å stemple dem ut og til slutt akseptert mange av dem som en del av kirkens virksomhet. (Carnival. The Columbia Encyclopedia, 6. utg. 2015)

Den Bacchanalia var til guden Bacchus, også kalt Dionysos. Han var guden for vin høsten, vinproduksjon og vin, rituell galskap, fruktbarhet, teater og religiøs ekstase i gresk mytologi. Seksuelle utskeielser var en del av Bacchanalia feiring. Hans tilbedelse ble fordømt av den gresk-romerske lederen Commodianus i det tredje århundre (Commodianus. On Christian Discipline. From Ante-Nicene Fathers, Vol. 4).

Alkohol, særlig vin, spilte en viktig rolle i gresk kultur med Dionysus å være en viktig årsak til en hes livsstil (Gately I. Drink. Gotham Books, 2008, s. 11). Mardis Gras og Carnaval synes å være relatert til dette.

I slutten av andre århundre, katolsk biskop og Øst Ortodoks helgen Irenaeus fordømt tilhengerne av kjetter Valentinus for å delta i kjøtt spiser hedenske festivaler som han skrev:

Derfor også det kommer til å skje, at den "mest perfekte" blant dem stoffmisbruker seg uten frykt for alle de typer forbudte handlinger som Bibelen forsikrer oss om at "de som gjør slikt, skal ikke arve Guds rike." For eksempel, de gjør ingen skrupler om å spise kjøtt ofret til avguder, tenke at de kan på denne måten kontrakten ingen urenheter. Så, igjen, i hvert hedensk festival feiret til ære for avgudene, . . . Andre av dem gi seg selv opp til kjødets lyster med den ytterste grådighet, opprettholde den kjødelige ting skal få lov til det kjødelige natur, mens åndelige ting er gitt for det åndelige. Noen av dem, dessuten er i vane å sverte de kvinner som de har lært de ovennevnte doktriner, som har ofte blitt tilstått av de kvinnene som har blitt ledet på villspor av noen av dem, på deres retur til Guds menighet, og anerkjenne dette sammen med resten av sine feil. (Irenaeus. Against Heresies. Book 1, Chapter 6, Verse 3)

Senere, den ortodokse katolske apologet Arnobius (død 330) advarte mot den type faster som hedninger hadde:

Hva sier du, O kloke sønner Erectheus? hva, borgere av Minerva? Sinnet er ivrig etter å vite med hvilke ord du vil

forsvare det som er så farlig å vedlikeholde, eller hva kunst du har ved å gi trygghet til personligheter og årsaker såret så dødelig. Dette er ingen falsk mistillit, heller ikke du angrepet med liggende anklager: den skjensel av Eleusinia er erklært både av sine grunn begynnelse og ved registreringer av gammel litteratur, ved å få de skilt, i fint, som du bruker når avhørt i å motta hellige ting, - “jeg har fastet, og drukket utkastet; Jeg har tatt ut av den mystiske kisten, og satt inn i flettet kurv; Jeg har fått igjen, og overført til den lille brystet. (Arnobius. Against the Heathen, Book V, Chapter 26)

Arnobius selv syntes å advare om en 'Mardi Gras' bankett etterfulgt av en rask:

Festen for Jupiter er i morgen. Jupiter, antar jeg, spiser, og må bli mett med store banketter, og lenge fylt med ivrig sult etter mat ved faste, og sulten etter det vanlige intervallet. (Arnobius, Against the Heathen, Book VII, Chapter 32)

Dermed tidlige skribenter fordømte hellig som høres mye ut Carnaval / Mardi Gras på grunn av sine bånd til hedensk avgudsdyrkelse.

Bibelen lærer:

¹³ La oss gå skikkelig, som om dagen, ikke i revelry og drikk, ikke i utukt og begjær, ikke i strid og misunnelse. ¹⁴ Men satt på Herren Jesus Kristus, og bær ikke således omsorg for kjødet å oppfylle sine lyster. (Romans 13: 13-14)

Mens Bibelen ikke fordømmer glede, Mardi Gras og relaterte skikker er i strid med Skriften. I Bolivia kaller de det “Djevelens Carnival” og åpent tilber Satan som sin gud!

Djevelens Carnival (La diablada) Hver vår, går Oruro inn karneval modus ... Et av høydepunktene er djevelen dansere, tradisjon som stammer fra en særegen form for djevelen tilbedelse. Oruro er en gruveby og lokalbefolkningen, tilbringer så mye tid i undergrunnen, bestemte seg for å vedta en gud av underverdenen. Kristne tradisjon tilsier at dette må være djevelen og Oruro trofaste dermed vedtatt Satan, eller Supay, som deres gud / (Frommes. [Http://events.frommers.com/sisp/index.htm?fx=event&event_id=5769](http://events.frommers.com/sisp/index.htm?fx=event&event_id=5769))

Carnaval / Mardis Gras er en demonisk ferie og absolutt ikke en kristen en. Det ble ikke holdt av Jesus eller noen av hans tidlige trofaste tilhengere.

Fastetiden: en forvrengning av dagene av usyret brød og pinse?

Hva om fasten?

Selv om ordet 'fasten' betyr vårsesongen, er det nå hovedsakelig observert i vinter rett etter Mardi Gras.

The World Book Encyclopedia sier:

Fastetiden er en religiøs sesong observert på våren ... Det begynner på askeonsdag, 40 dager før påske, unntatt søndager, og ender på påskedag (Ramm B. Lent. *World Book Encyclopedia*, 50th ed. 1966).

Hva med askeonsdag?

Vel, det er ikke en original kristne eller bibelsk Helligdag.

The Catholic Encyclopedia reports:

Askeonsdag Navnet *dōr cinerum* (dag av aske) som det bærer i det Roman Missal er funnet i de tidligste eksisterende kopier av den gregorianske Sacramentary og sannsynligvis stammer fra minst det åttende århundre.

På denne dagen alle troende i henhold til gammel skikk blir oppfordret til å nærme seg alteret før begynnelsen av messen, og det presten dyppe tommelen i aske tidligere velsignet, markerer pannen (Thurston H. Ash onsdag. *The Catholic Encyclopedia*, 1907).

Så, Romerkirken vedtatt det offisielt i det 8. århundre.

Det bør også bemerkes at ideen om å plassere et kors av aske i pannen kom fra solguden tilbedelse og andre former for hedenskap:

Mithratic ... initierer ... heretter skulle ha Søn Kors på sine panner. Likheten til korset av aske gjort på pannen på kristne Askeonsdag er slående. Noen har foreslått dette for å være et

eksempel på de første kristne låne fra Mithratic kult; andre foreslår at begge sektene ble tegning på samme prototype. (Nabarz P. The mysteries of Mithras: the pagan belief that shaped the Christian world. Inner Traditions/Bear & Company, 2005, p. 36)

Askeonsdag Dette angivelig kristne festival kom fra Roman hedenskap, som igjen tok det fra Vedic India. Aske ble ansett frø av brannen guden Agni, med makt til å frikjenne alle synder ... På Romas nyttår festen for forsoning i mars folk hadde på seg sekk og badet i aske for å sone for sine synder. Da som nå, nyttårsaften var en festival for å spise, drikke, og synde, på teorien om at alle synder ville bli utryddet neste dag. Som den døende guden Mars, Mars tok sine tilbedere synder på med ham til døden. Derfor karnevalet falt på dør Martis, Day of Mars. På engelsk, dette var tirsdag, fordi Mars var assosiert med Saxon gud TIW. På fransk karnevalet dagen ble kalt Mardis Gras, "Fet tirsdag" jubelen dagen før askeonsdag. (Walker B. The woman's encyclopedia of myths and secrets. HarperCollins, 1983, pp. 66-67)

Hvor ble det førti dagers faste Fast kommer fra?

Bibelen forteller om en 50 dagers periode til å telle, som er der vi får navnet pinse. Rundt fjerde-sjette århundre ble de gresk-romerne å holde noen form for en 50 dagers faste som hadde likhet med den islamske fasten i Ramadan (Pines, s.32). Med tiden endret dette til en førti dagers avholdenhet av en eller flere (normalt mat) elementer.

De første kristne, selvfølgelig, ikke holde fasten som selv den katolske helgenen Abbot John Cassian i det femte århundre realisert:

Dog bør du vite at så lenge den primitive kirken beholdt sin perfeksjon ubrutt, gjorde dette overholdelse av fastetiden ikke eksisterer. (Cassian John. Conference 21, den første konferansen over Abbot THEONAS. PÅ avslapping under femti dager. Kapittel 30)

Dermed innrømmet han at fasten ble tilsatt, og at den opprinnelige trofaste ikke holde det.

Apostelen Paulus påberopes holde påske og dagene av usyret brød (1 Corinthians 5:7-8). Men han gjorde ikke det for noe som kalles fastetiden. Men fordi Dagene med usyret brød bære en syv-dagers "fast" fra surdeig, rundt den tiden mange kaller påske, kan det være at noen i forbindelse med Roma og Egypt følte at en avholdenhet periode ville være hensiktsmessig, men hvor lang tid , samt hva de avsto fra, variert.

Sokrates Scholasticus skrev i det 5. århundre:

De faster før påske vil bli funnet å være annerledes observert blant forskjellige personer. De på Roma raske tre påfølgende uker før påske, med unntak av lørdager og søndager. De i Illyrica og hele Hellas og Alexandria observere en rask seks uker, som de kaller 'The førti dager' rask '. Andre begynner sin raskt fra den syvende uken før påske, og faste tre-fem dager bare, og det i intervaller, men kaller den tiden 'De førti dager' rask '. ... noen tildele en grunn til det, og andre en annen, i henhold til deres flere ideer. Man kan også se en uenighet om måten avholdenhet fra mat, samt om antall dager. Noen helt avstå fra ting som har liv andre lever av fisk bare av alle levende skapninger: mange sammen med fisk, spiser fugl også, sier at i henhold til Moses, disse ble også gjort ut av vannet. Noen avstå fra egg, og alle typer frukt: andre del i tørt brød bare; atter andre spiser ikke selv dette: mens andre har fastet til den niende time, etterpå tar noen form for mat uten forskjell ... Siden men ingen kan gi en skriftlig kommando som en autoritet ... (Sokrates Scholasticus Ecclesiastical History, Volume. V kapittel 22)

Apostlene hadde absolutt ikke ulike faster med ulike krav (cf. 1 Corinthians 1:10; 11:1). De førti dagers fastetidene er ikke som de førti dagers fastene i Bibelen som involverte fravær av all mat og vann (Exodus 34:28, Luke 4:2).

Angå Lent opprinnelse, legg merke til hva en lærd skrev:

En Lent av førti dager ble observert av tilbedere av den babylonske Ishtar og av tilbedere av den store egyptiske meditorial guden Adonis eller Osiris ... Blant hedningene, synes dette faste perioden for å ha vært en uunnværlig foreløpig til den

store årlige (vanligvis våren) festivaler. (Bacchiochi S. God's Festivals in Scripture and History, Part 1. Biblical Perspectives, Berrian Springs (MI), 1995, p. 108)

Det er sannsynlig at ideen om en førti dagers faste kom fra Alexandria i Egypt eller fra Hellas, og er knyttet til den hedenske gudinnen Ishtar. Siden babylonerne overtok grekerne og egypterne, kan det ha vært da de startet denne praksisen.

Siden de første kristne gjorde observere Dagene med usyret brød ble pakket om hedenske faster tilsynelatende byttet på ulike måter av de gresk-romerne.

Legg merke til at apostelen Paulus advarer mot å bli involvert i hedenske skikker:

¹⁴ Ikke utnytte dere i en ujevn lag med vantro; hvordan kan rettskaffenhet og lovbrudd være partnere, eller hva som kan lyse og mørke har til felles? ¹⁵ Hvordan kan Kristus komme til en avtale med Beliar og hva deling kan det være mellom en troende og en vantro? ¹⁶ Guds tempel kan ikke gå på akkord med falske guder, og det er det vi er - et tempel for Den levende Gud. (2 Corinthians 6:14-16, NJB)

¹⁹ Hva betyr dette? At innvielsen av mat til falske guder utgjør noe? Eller at falske gudene selv utgjøre noe? ²⁰ Nei, det gjør det ikke, ganske enkelt at når hedninger offer, hva er ofret av dem er ofret til onde ånder som ikke er Gud. Jeg ønsker ikke å dele med demon s. ²¹ Du kan ikke drikke kopp Herren og kopp demoner i tillegg; du kan ikke ha en andel på Herrens bord og demonene tabellen. ²² Ønsker vi virkelig å vekke Herrens nidkjærhet; er vi sterkere enn han er? (1 Corinthians 10:19-22, NJB)

Enten fra Egypt, romerske hedenskap, eller andre demoniske kilder, ett sted fasten kom ikke fra var Bibelen. Heller ikke den komme fra tidlige tradisjoner for de første tilhengerne av Jesus.

Noen tror de er sterke nok åndelig, slik at de kan blande hedenskap, men de er virkelig vekke Guds vrede i henhold til apostelen Paulus.

påske

Mange folk ikke innser at påsken (Ishtar) skulle være påske, flyttet til søndag på grunn av feighet og for jødehat (ibid, s. 101-103).

Legg merke til hva respektert protestantisk forsker J. Gieseler rapportert om andre århundre:

Det viktigste i denne festivalen var det påske dag, den 14. nisan ... I det de spiste usyret brød, sannsynligvis som jødene, åtte dager gjennom ... det er ingen spor av en årlig festival av oppstandelsen blant dem ... de kristne i Asia Minor anket til fordel for påske høytid den 14. nisan til John. (Gieseler, Johann Karl Ludwig. A Text-book of Church History. Harper & brothers, 1857, p. 166)

Selv om de kristne holdt påske på den ¹⁴. nisan, på grunn av ønsker å distansere seg på grunn av opprør av jødene i øynene til de romerske myndighetene, mange av de gresk-romerne i Jerusalem, Roma og Alexandria (men ikke Asia) besluttet å bytte påske for en søndag. I begynnelsen holdt de en versjon av påske, og det ble ikke holdt en oppstandelse ferie.

Legg også merke til følgende fra G. Snyder:

De første kristne feiret Jesu død med en Pascha måltid (nattverd) på måne dato for den jødiske påske (note 1 Corinthians 5: 7-8).

Først var det ingen årlige feiringen av oppstandelsen. Til slutt, i gentile verden, ble oppstandelsens dag lagt til Pascha festivalen. Den dagen var søndag. (Snyder GF. Irish Jesus, Roman Jesus: the formation of early Irish Christianity. Trinity Press International, 2002, p. 183)

Fordi noen i Lilleasia og andre steder ikke gå sammen med datoendring til søndag, Mithras tilbe keiser Konstantin kalte Rådet Nikea, som erklærte søndag for gresk-romerne. Konstantin selv erklærte:

La oss da ikke har noe til felles med den avskyelige jødiske publikum; for vi har fått fra vår frelser en annen måte. (Eusebius' Life of Constantine, Book III chapter 18).

Kristne bør ikke hate jøder heller ikke observere Guds Helligdag, nettopp fordi mange jøder gjør et forsøk på å gjøre det.

Jesus viste aldri at den jødiske rase var avskyelig (Han var jøde) og heller ikke at han forandret datoen for påske. Likevel Søn-tilbe Constantine konkluderte ellers. Og søndagsfeiring er nå kjent som påske. Men fordi sol-tilber praksis og unngåelse av praksis som ble ansett for "jødisk" er egentlig grunnen til at påsken er observert når det er.

Mange av sin praksis som påskeegg, påske kanin og påske ild kom fra hedenskapet i henhold til romersk-katolske kilder (e.g. Holweck F. G. Easter. The Catholic Encyclopedia, Volume V. Robert Appleton Company. 1909).

Den anglikanske biskopen JB Lightfoot skrev:

... kirkene i Lilleasia ... regulert sin påskefestivalen ved den jødiske påske uten hensyn til den dagen i uken, men ... de av Roma og Alexandria og Gallia observert en annen regel; for således å unngå selv de skinn av jødedommen. (Lightfoot, Joseph Barber. Saint Paul's Epistle to the Galatians: A Revised Text with Introduction, Notes and Dissertations. Published by Macmillan, 1881, pp. 317, 331)

Og navnet påsken? Dette er en respelling av soloppgangen gudinnen og 'Himmeldronningen' Ishtar:

Ishtar, hun var både fruktbarhet og krig gudinne. ... påske eller Astarte er i realiteten det samme tilbedelse av en gammel babylonsk sex kult innstiftet av Semiramis krigeren dronningen som hadde et begjær etter blod. (Kush H. Faces of the Hamitic People. Xlibris Corporation, 2010, p. 164)

Ishtar ble sett på som en personifisering av planeten Venus, og sammen med Shamash, solguden, og Sin, måneguden, hun dannet en astral triaden. (Littleton CS. Gods, Goddesses, and Mythology, Volume 6. Marshall Cavendish, 2005 p. 760)

Bibelen advarer mot å tjene 'Himmeldronningen':

¹⁷ Ser du ikke hva de gjør i Judas byer og på Jerusalems gater? ¹⁸ Barna sanker ved, fedrene tender op ild, og kvinnene elter deig for å lage kaker for himmelens dronning; og de utøser drikkoffer for andre guder, for å volde mig sorg. (Jeremiah 7:17-19)

Kakene var lik 'hot cross boller' (Platt C. Psychology of Social Life. Dodd & Mead, 1922, s. 71). Dronningen av himmelen?

Jeremiah 7 ... kaker på himmelens dronning (v. 18). Sannsynligvis en referanse til den babylonske fruktbarhetsgudinnen Ishtar, gudinnen av planeten Venus. (The Wycliffe Bible Commentary, Electronic Database. Copyright (c) 1962 by Moody Press)

Kristne bør ikke har navngitt en ferie etter en hedensk gudinne som praksis Bibelen fordømmer. Likevel, de fleste som bekjenner kristendommen ikke synes å ha et problem med det.

Skjærtorsdag og eukaristiske Host

Som en annen 'erstatning' for påsken, noen holder 'skjærtorsdag. Her er noe av hva *The Catholic Encyclopedia* sier om det:

Festen på Skjærtorsdag (eller hellige) torsdag høytidelig feirer innstiftelsen av nattverden, og er den eldste av de skikker særegne for Holy Week. I Roma ulike tilbehør seremonier ble tidlig lagt til denne markeringen ... det bringer rundt årsdagen for institusjonens av liturgien. ...

Skjærtorsdag ble tatt opp med en rekke seremonier av en gledelig karakter: dåpen av nyomvendte, forsoningen av botferdige, innvielsen av de hellige oljer, vaskingen av føttene, og minnehøytiden for Den hellige nattverd (Leclercq H. Maundy Thursday. The Catholic Encyclopedia. Vol. 10. New York: Robert Appleton Company, 1911).

Den 'innstiftelsen av nattverden' i hovedsak er ment å referere til Jesu endring av symboler i forbindelse med påske. Romerkirken innrømmer at det ble lagt seremonier til det, at det var en årlig begivenhet, og at fotvasking ble praktisert. Kirken i Roma innrømmer andre steder at legfolk pleide å utføre fotvasking, men det er ikke lenger dens praksis

(Thurston H. Washing of Feet and Hands. The Catholic Encyclopedia. Vol. 15. New York: Robert Appleton Company, 1912).

The 'Eucharistic host' som nå brukes av Kirken i Roma er forskjellig fra hva den opprinnelige kristne gjorde.

The Catholic Encyclopedia teaches:

Brødet skal motta eukaristiske Innvielse kalles vanligvis verten, og selv om dette begrepet kan også brukes til brød og vin av Sacrifice, er det mer spesielt reservert til brød. Ifølge Ovid ordet kommer fra hostis, fiende: "Hostibus en domitis Hostia nomen Håbet", fordi de gamle tilbød sine beseirede fiender som ofre til gudene. Det er imidlertid mulig at Hostia er avledet fra hostire, til å streike, som finnes i Marcus Pacuvius de første kristne ... rett og slett brukt brød som tjente som mat. Det virker som formen skilte seg, men lite fra hva det er i vår tid. (Leclercq H. "Host" The Catholic Encyclopedia. Vol. 7. Nihil Obstat. June 1, 1910)

De første kristne brukte usyret brød, ikke en runde vert som ser ut som den 'sola' som ble brukt i hedenskap.

Forutsetning av Mary

Tidlige kristne opprinnelig ikke ærer Jesu mor, Maria. Så hvor kom ideen om Marias forutsetning fra?

I utgangspunktet, fra apokryfiske litteratur i det fjerde århundre (eller muligens så tidlig som på slutten av tredje århundre) -men hovedsakelig enda senere enn det. Selv om den katolske Epifanius prøvde å undersøke det, var han usikker på når det egentlig først utviklet-det klart relatert til kvinner som holdes til hedensk gudinne tilbedelse (Panarion av Epifanius, 78.11.4).

De gamle romerne hadde en 1-3 dagers festival for gudinnen Diana. På den første dagen hun angivelig kom til jorden og på den tredje dag, 15. august, de tydeligvis feiret sin antakelse inn i himmelen som dronningen av himmelen. Dette er den samme dagen i den katolske festen for forutsetningen om Mary (Kerr E. William Faulkner's Yoknapatawpha: "a Kind of Keystone in the Universe." Fordham Univ Press, 1985, p. 61). Noen anser ikke dette for å være en ulykke eller tilfeldig (Green

CMC. Roman religion and the cult of Diana at Aricia, Volume 0, Issues 521-85150. Cambridge University Press, 2007, p. 62; Frazer JG. The Magic Art and the Evolution of Kings V1, Volume 1. Kessinger Publishing, 2006, pp. 14-17).

Det er en sammenheng mellom Diana og diverse andre gudinner og hvor mange utsikt Mary (Fischer-Hansen, s. 49). Likevel, den katolske helgenen Augustin spesifikt referert til Diana som en av flere "falske og løgnaktige guder" (Augustine. The Harmony of the Gospels, Book I, Chapter 25).

Det er mistanke om at dette ble formelt vedtatt i Kirken i Roma i det minste delvis på grunn av påvirkning av islam som Muhammed 'jomfru' datter Fatima angivelig også opp til himmelen. The 'antagelsen er ikke en bibelsk helligdag. Det er en ompakket 'Himmeldronningen' (Jeremiah 7:17-19), hedensk overføring.

Halloween / Allehelgensdag

Selv om ideen om å hedre minnet om liv og død av en person som en helgen ikke er imot Skriften (cf. Judges 11:38-40), ærbødighet for helgener og ofre til dem er imot apostoliske lære.

Satan ønsket at Kristus skulle bøye seg og tilbe ham (Matthew 4:9), men Jesus nektet (Matthew 4:10). Simon Magus (Acts 8:9-23) oppfordret ifølge rapportene sine tilhengere til å ære/tilbe ham (Irenaeus. Adversus haereses, Book 1, Chapter 23, Verses 1-5).

Apostelen Peter ikke bare fordømte Simon Magus, han forbød en hedning å bøye seg eller betale hyllest til ham (Acts 10:25-26). Apostelen Paulus forbød hedninger å ofre til ham og Barnabas (Acts 14:11-18). Apostlene hevdet i utgangspunktet begge at de var mennesker, og at dette ikke burde gjøres. Tidlige kristne forstod dette og gjorde ikke slikt. Over tid begynte imidlertid noen kjettere å ære relikvier mot slutten av det andre århundre.

Ærbødighet for hevdet hellige begynte å bli et betydelig problem med den gresk-romerske kirkene i det fjerde og senere århundrer, til tross for at det ikke var en apostolisk praksis.

Legg merke til følgende:

Ved å innlemme kjente hedenske bilder, for eksempel keltiske guder, Green Man og bicephalic hoder innenfor kirker og katedraler, kirke tjenestemenn oppfordret befolkningen til å blander de to åndelige tradisjoner i deres sinn visstnok lettelse deres aksept av den nye religionen og jevne overgangen fra de gamle måter til nye. (Pesznecker S. Gargoyles: From the Archives of the Grey School of Wizardry. Career Press, 2006, p. 85)

I en bok, forvarslet ovennevnte uttalelse en avkortet versjon av følgende at pave "Gregor 'the Great' skrev rundt 600 e.Kr.:

Fortell Augustine at han skulle være på ingen måte ødelegge templer av gudene, men heller idoler innen disse templene. La ham, etter at han har rensket dem med hellig vann, sted altere og relikvier av de hellige i dem. For, hvis disse templene er godt bygget, bør de bli konvertert **fra tilbedelse av demoner** til tjeneste for den sanne Gud. ... La dem derfor på dagen for innvielsen av sine kirker, eller på festen for martyrene som relikvier er bevart i dem, bygge seg hytter rundt sine engangs templer og feire anledningen med religiøs fest. **De vil ofre og spise dyrene ikke lenger som et offer til djevelen, men for Guds ære** til hvem, som giver av alle ting, de vil takke for å ha blitt mett. (Gregory I.: Letter to Abbot Mellitus Epsitola 76, PL 77: 1215-1216)

Pave Gregor talte for innlemmelse av hedenske praksiser. Likevel motsetter Bibelen seg dette, og disse typer slaktoffer som demoniske (1 Corinthians 10:20-21). Videre lærer Bibelen at det etter Jesu offer ikke er behov for dyreofre (Hebrews 10:1-10). Å tillate det ovennevnte for 'helgendager' viser at dette også er en relikvie av hedenskap, og at de er virkelig demoniske helligdager.

Mange kjole bibelsk feilaktig (jf 1 Timothy 2: 9) og noen ganger også som hekser (som Bibelen condemns- Exodus 22: 8) på Halloween. Dette er ikke en bibelsk-aktuelle feiring og absolutt ikke var en tidlig kristen en.

Allehelgensdag ble erklært i det syvende århundre, og senere flyttet til 1. november og kvelden før ble kjent som Halloween (Mershman F.

All Saints' Day. The Catholic Encyclopedia. Vol. 1. Nihil Obstat. March 1, 1907).

31 oktober var en dato de gamle Druids observert:

Druidene, og rekkefølgen av prester i det gamle Gallia og Storbritannia, mente at på Halloween, spøkelser, ånder, alver, hekser og alver kom ut for å skade folk. ... Fra disse Druid tro kommer dagens bruk av hekser, spøkelser og katter i Halloween fester ... Skikken med å bruke blader, gresskar og mais stilker som Halloween dekorasjoner kommer fra druidene. De tidlige Europas folk hadde også en festival ligner på Druid ferie ... I 700s, den romersk-katolske kirke som heter 1 november som *Allehelgensdag*. **De gamle hedenske skikker og kristen festdag ble slått inn i Halloween festivalen.** (Halloween World Book Encyclopedia, vol 9. Chicago, 1966. 25-26)

Det kan være av interesse å vurdere hva en katolsk forfatter skrev:

Hvorfor skulle en pave sette den katolske feiringen av de døde på toppen av hedningenes feiringen av de døde? Fordi de katolske fester er i kontinuitet og oppfylle betydningen av de hedenske seg. (Killian Brian. Halloween, as autumn celebration, reminder God's name is hallowed. Catholic Online International News. 10/31/06)

Det er et faktum at mange forbundet med Romerkirken nyter og skryter av hedenske forbindelser til sin tro. Det er Bibelen de, og alle, bør se til som kilden til læren (cf. 2 Timothy 3:16), og den fordømmer bruk av hedenske former for tilbedelse (Deuteronomy 12:29-32; Jeremiah 10:2-6; 1 Corinthians 10:21, 2 Corinthians 6:14-18).

jul

Bibelen slutter aldri feiring av fødselsdager, blant annet som Jesus. Den tidlige Kirken i Roma fikk ikke feire jul eller noen andre bursdag. Bursdag skikker var fortsatt fordømt i slutten av 3° århundre av Arnobius (Against the Heathen, Book I, kapittel 64).

Videre Tertullian advarte om at å delta i vinter feiringen med kranser og gave-gi laget en beholdning til hedenske guder. Det var en slik feiring kjent som Saturnalia som ble feiret av hedningene i slutten av desember.

Den hevdet “far Latin teologi,” Tertullian fordømte vinteren feiringer, for eksempel Saturnalia (fra en hedensk guddom hvis navn betydde rikelig) som forvandlet til jul som han skrev:

Den Minervalia er like mye Minerva, som Saturnalia Saturns; Saturns, som må nødvendigvis bli feiret selv ved små slaver på den tiden av Saturnalia. Nyttår gaver også må bli tatt på, og Septimontium holdt; og alle de presenterer av Midwinter og festen for Kjære Kinsmanship må pålagt; skolene må omkransa med blomster; de flamens koner og aediles offer; skolen er hedret på de oppnevnte helligdager. Det samme skjer på en avgud bursdag; hver pomp av djevelen er besøkes. Hvem vil tro at disse tingene er befitting en kristen herre, med mindre det er han som skal tenke dem egnet også for en som ikke er en mester? (Tertullian. På avgudsdyrkelse, kapittel X)

Rundt den tiden av Tertullian, de romerske Bishops Zephyrinus (199-217) og Callistus (217-222) hadde et rykte for kompromiss og korrupsjon (og dette er bekreftet av slike katolske helgener som Hippolyt (Hippolyt. Visning av alle partier, bok IX, kapittel VI) og tillot folk i deres kirke som kompromittert med hedenskapet, etc.

Den romerske Saturnalia og den persiske Mithraismen var selv tilpasninger av en enda tidligere hedensk religion - den gamle babylonske mysteriekulten. De gamle babylonerne feiret den gjenfødte Nimrod som den nyfødte Tammuz ved å tilbe et eviggrønt tre. Bibelen fordømmer tilbedelse som involverer eviggrønne trær (Deuteronomy 12:2-3; Jeremiah 3:13; 10:2-6).

Babylonerne feiret også en gjenfødelse av solen i løpet av sesongen av vintersolverv. 25 desemberth ble til slutt valgt som dato for Jesu fødselsdag, fordi Saturnalia og andre solguden tilbedelse som skjedde på den tiden av året:

I 354 AD, biskop Liberius av Roma beordret folk til å feire den 25. desember valgte han sannsynligvis denne datoen fordi folk i Roma allerede observert det som Feast of Saturn, feirer fødselsdagen til solen. (Sechrist EH. Christmas. World Book Encyclopedia, Volume 3. Field Enterprises Educational Corporation, Chicago, 1966, pp. 408-417)

Helios Mithras er en gud ... Søndag ble holdt hellig i ære av Mithra, og det sekstende i hver måned var hellig for ham som mellommann. 25. desember ble observert som hans bursdag, natalis invicti, gjenfødselen av den vintersolen, ubeseiret etter påkjenningene av sesongen. (Arendzen J. Mithraism. The Catholic Encyclopedia, Volume X. Nihil Obstat, October 1, 1911),

Keiser Konstantin hadde vært tilhenger av solguden Mithras, som ble ansett for å være den ubeseirede sol og var en født fra en stein i en under bakken hule. Kanskje på grunn av dette, hans mor Helena bestemmer seg for å tro på myten om at Jesus ble født i en under bakken rocky cave.

Roma underviser nå dette (og denne forfatteren har sett at 'fødsel' vises flere ganger i Vatikanet), men i det tredje århundre en av sine støttespillere, Commodianus, fordømte rock guddom:

Den ubeseirede en ble født fra en klippe, hvis han blir sett på som en gud. Fortell oss, da, på den annen side, som er den første av disse to. Steinen har overvunnet gud så skaperen av rock har å være ettertraktet. Videre har du fortsatt skildre ham også som en tyv; Selv om han var en gud, han absolutt ikke lever av tyveri. Sannelig var han på jorden, og av en kjempestor natur. Og han snudde andres okser i hans grotter; akkurat som gjorde Cacus, som sønn av Vulcan. (Commodianus. På Christian Discipline)

Jesus ble ikke født fra en stein, men det er delvis hvordan hans fødsel er nå portrettert. Det er heller ikke sant å lære at han ble født desember 25 th. Forskere erkjenner at hyrder ikke ville ha vært ute med sitt småfe i feltet (as the Bible shows in Luke 2:8) så sent som i desember 25. og at bibelsk nevnte (Luke 2:1-5) "folketelling ville ha vært umulig i vinter"(christmas. The Catholic Encyclopedia, 1908).

Mange av praksis og skikker forbundet med julen kommer fra hedendom som ekte forskere vil innrømme. Verken Jesu apostler eller deres tidlige etterfølgere observert jul.

Ompakkede hedenske helligdager

Mens Bibelen ikke forbyr sekulære helligdager (som edru uavhengighet dag skikker), gjorde de første kristne ikke be til døde helgener eller på noe lignende Allehelgensdag eller jul. Mange hedenske gudene var i hovedsak endret fra å være 'gud noe' å bli kalt "helgen for noe.

Noen av de hedenske praksis kan ha endret seg, men de pakket om demoniske helligdager er fortsatt ikke kristen, de er heller ikke de som Jesus og hans første etterfølgere holdt. Mange helligdager at folk holder kom fra hedenskapet, og selv har bånd til den gamle babylonske mysterium religion. Da Gud sendte Nehemja å hjelpe Israels barn som var blitt påvirket av Babylon, legge merke til hva Nehemja sa han gjorde:

³⁰ Jeg rensset dem for alt hedensk. (Nehemiah 13:30)

Det nye testamente advarer mot et svekket tro og “Mystery Babylon den store” (Revelation 17:5). Legg merke til hva Bibelen lærer at Guds folk bør gjøre i forhold til “Babylon den store”:

⁴ Gå ut fra henne, mitt folk, så dere ikke del i hennes synder, og at dere ikke skal få noen av hennes plager. (Revelation 18:4)

Kristne bør flykte fristelse og synd (1 Corinthians 6:18; 2 Timothy 2:22), ikke omfavne det heller ikke fremme den. De bør ikke kombinere hedenske praksis med tilbedelsen av den sanne Gud (1 Corinthians 10:19-21; 2 Corinthians 6:14-18), selv om det er en tradisjon (Matthew 15:3-9).

11. Guds hellige dager eller Ligger?

Hvilke dager bør holdes av de troende?

Over 1600 år siden, Guds hellige dager ble fordømt av den anti-semitt, John Chrysostom, som nå anses å være en katolsk og ortodoks helgen. Flere år siden, den protestantiske publikasjonen *Christianity Today* faktisk kalt John Chrysostom den “Early kirkens største predikant” (John Chrysostom Tidlig kirkens største predikant. *Christianity Today*, 08.08.2008).

John Chrysostom offentlig forkynt mot høstens hellige dager i 387 e.Kr., fordi noen som bekjente Kristus var å observere dem. Han nevnte spesielt festen for Trompeter, forsoningsdagen ('fast ... på døren'), og Løvhyttefesten:

Festivalene i de ynkelige og elendig jøder er snart å marsjere over oss den ene etter den andre, og i rask rekkefølge: festen av Trompeter, løvhyttefesten, de faster. Det er mange i våre rekker som sier de tror som vi gjør. Men noen av disse kommer til å se på festivaler og andre vil bli med jødene i å holde sine fester og observere sine faster. Jeg ønsker å kjøre denne perverse skikken fra kirken akkurat nå ... Hvis de jødiske seremonier er ærverdige og stor, ours er løgn ... Har Gud hater sine festivaler og du deler i dem gjør? Han ville ikke si det ene eller det festival, men alle av dem sammen.

De onde og urene fort av jødene er nå på våre dører. Trodde det er en rask, ikke rart at jeg har kalt det urene ... Men nå som djevelen innkalling dine koner til festen av trompeter og de slår en klar øre til denne samtalen, trenger du ikke holde dem. Du la dem vikle seg i anklagene om ugudelighet, du la dem bli dratt ut i tøylesløse måter. (John Chrysostom. Homily II Against the Jews I:1; III:4. Preached at Antioch, Syria on Sunday, September 5, 387 A.D.)

Det er viktig å forstå at John Chrysostom må ha innsett at det andre århundre kirken i sin region holdt påske samtidig jødene gjorde, og at den katolske kirke fortsatt holdt pinse. Dermed ved å forkynne det han gjorde, John Chrysostom prekte mot sin egen kirke som den romerske og

ortodokse katolikker hevder å holde både påske og pinse-som begge disse festivalene vil være en del av "dem alle sammen."

Videre John Chrysostom faktisk skrev en gang til fordel for en "festival for jødene" heter pinse (Chrysostom J. The homilies of S. John Chrysostom, Archbishop of Constantinople: on the Acts of the Apostles). Dermed innrømmet han at etter Jesu oppstandelse, de troende måtte være til stede på det som da var ansett for å være en "jødisk fest."

Hvis Gud var imot alle disse dager, hvorfor skulle apostlene ha holdt dem? Den åpenbare grunnen er at de fulgte Jesu eksempel og hadde ingen grunn til å tro at de ble liksom gjort unna.

Som nevnt før, kaller det nye testamentet en av de såkalte "jødiske" hellige dager merke til følgende fra en katolsk oversettelse "store.":

³⁷ Og i den siste, den store dag i festlighet stod Jesus og ropte (John 7:37, Rheims New Testament).

Så hvem har rett?

De som følger Jesu praksis eller de som fordømmer dem?

Husker at John Chrysostom, i dette tilfellet, noe riktig uttalte:

"Hvis de jødiske seremonier er ærverdige og stor, ours er løgn."

Så hvilke dager skal følges? Som har en **"god dag"** i henhold til Bibelen?

Hvilke dager som er løgn?

John Chrysostom støttet dager med hedenske bånd som jul og påske. Hans logikk til jul den 25. desember var også klart feil og basert på løgner og feilinformasjon (Addis WE, Arnold T. A Catholic Dictionary: Containing Some Account of the Doctrine, Discipline, Rites, Ceremonies, Councils, and Religious Orders of the Catholic Church. Benziger Brothers, 1893, p. 178).

Det burde være åpenbart at Guds dager er ikke løgn, men John Chrysostom (og de av kirker som er vedtatt de dager at han forfremmet)

var tydelig ligger. Selv den katolske helgenen Thomas Aquinas skrev at Sabbath og i utgangspunktet alle de bibelske helligdagene hadde betyr for kristne (The Summa Theologica av St. Thomas Aquinas.).

Interessant Den Katolske Encyclopedia omfatter rapporten “Paulikanerne har ofte blitt beskrevet som en overlevelse av tidlig og ren kristendom (Fortescue A. Paulicians). En 11 århundre gresk-romersk skrev at Paulikanerne “representerer vår tilbedelse av Gud som tilbedelse av idol. Som om vi, som hedrer den korsets tegn og de hellige bildene, var fortsatt engasjert i tilber djevler”(Conybeare F.C. Addend ix III in: The Key of Truth: A Manual of the Paulician Church of Armenia. Clarendon Press, Oxford, 1898, p. 149).

Realisering at mange som bekjente Kristus feil observert demoniske helligdager er ikke ny og har blitt fordømt av noen gjennom århundrene.

Tradisjoner og / eller Bibelen?

Relativt få mennesker på planeten selv prøve å holde Guds hellige dager. De fleste som hevder å ha en religion de forbinder med Bibelen holde andre dager.

Noen holder ikke-bibelske religiøse helligdager på grunn av press fra familiemedlemmer. Noen vil ikke holde den bibelske helligdagene på grunn av press fra samfunnet og / eller deres arbeidsgivere.

Jesus advarte om at de som fulgte ham bør forvente å få problemer med familiemedlemmer (Matthew 10:36) og resten av verden. Han ville ikke fortelle dem til å inngå kompromisser med en verden som ville hate hans sanne etterfølgere (John 15:18-19), men å strebe etter perfeksjon (Matthew 5:48).

The New Living Translation lærer følgende om Guds folk:

³ De ikke kompromiss med det onde, og de går bare på hans stier. (Psalm 119:3)

Er du villig til å inngå kompromiss med ondskap? Satan prøver å gjøre synd se bra ut (Genesis 3:1-6) og fremstår som “en lysets engel” (2 Corinthians 11:14-15). Vil du beholde sin ferie selv om de vises godt for deg?

De gresk-romerske religioner har en tendens til å tenke på at overholdelse av sine fridager er basert på tradisjons men ofte disse tradisjonene begynte i hedenskapet. Siden mange av fortiden (og nåværende) ledere i sine trosretninger godkjent disse tradisjonene, mange opptrer som om de er akseptable for Gud.

Mens tradisjoner som er i samsvar med Guds ord er fine (cf. 1 Corinthians 11:2; 2 Thessalonians 2:15), de i konflikt med Bibelen bør ikke holdes. Legg merke til det Nye Testamentet gjør det klart:

⁸ Pass deg for at ikke noen jukse deg gjennom filosofi og tomt bedrag, etter menneskers tradisjon, i henhold til de grunnleggende prinsippene i verden, og ikke etter Kristus. (Colossians 2:8)

³ Han svarte og sa til dem: "Hvorfor gjør du også bryter Guds bud på grunn av tradisjon ... ⁷ Hyklere profeterte Jesaja om dere da han sa?!

⁸ "Disse menneskene holder seg nær til meg med sin munn og ærer meg med leppene, men deres hjerte er langt borte fra meg ⁹ Og forgjeves de tilber meg, undervisning som lærdommer av menn".."(Matthew 15:3,7-9)

Guds ord nevner at mange har akseptert tradisjoner som de ikke burde, og det oppfordrer omvendelse fra dem når de innser dette:

¹⁹ Herre, min styrke og min borg, min tilflukt på nødens dag, skal hedningene komme til deg fra jordens ender og si: "Sannelig, våre fedre har arvet løgn, verdiløshet og unyttige ting." (Jeremiah 16:19)

Bibelen lærer at utenlandske religiøse observasjoner er demoniske:

¹⁶ De vakte hans nidkjærhet ved fremmede guder; Med vederstyggeligheter provosert de Ham til vrede. ¹⁷ De ofret til demoner, ikke til Gud, å gudene de ikke visste, Til nye guder, nyankomne som deres fedre ikke frykt. (Deuteronomy 32:16-17)

Innkalling bekreftelse på dette konseptet fra slutten katolske franske kardinalen Jean-Guenole-Marie Daniélou:

Den hedenske verden og den kristne kirke er helt uforenlig; kan man ikke samtidig tjene både Gud og avguder. (Daniélou J. The Origins of Latin kristendommen. Oversatt av David Smith og John Austin Baker. Westminster Press, 1977, s. 440)

Sannelig, den hedenske verden og den kristne kirke er helt uforenlig; kan man ikke samtidig tjene både Gud og avguder.

Likevel, mange, blant annet i hans menighet, gjøre det i dag når de observerer hedenske helligdager som er modifisert med kristne begreper og noen endringer i praksis. Forstå at Jesus sa: "Hvis dere blir i mitt ord, er dere i sannhet mine disipler. Og dere skal kjenne sannheten, og sannheten skal gjøre dere fri." (John 8:31-32). Guds hellige dager fri oss fra hedenskapet.

Tenk at apostelen Paulus advarte:

¹⁴ Ikke bli fremmed åk med vantro. For hva delaktighet har rettferd med urett? Og hva samfunn har lys med mørke? ¹⁵ Og hva samklang er det mellom Kristus og Belial? Eller hvilken del har en troende med en vantro? ¹⁶ Og hva enighet er det mellom Guds tempel og avguder? For du er et tempel for Den levende Gud. Som Gud har sagt:

"Jeg vil bo i dem og gå blant dem. Jeg vil være deres Gud, og de skal være mitt folk."

¹⁷ Derfor

"Kom ut fra dem og være atskilt, sier Herren. Rør ikke det som er urent, og jeg vil ta imot deg."

¹⁸ 'Jeg vil være en far for deg, og du skal være Mine sønner og døtre, sier Herren, hærskaenes Gud. (2 Corinthians 6:14-18)

Legg merke til Gud vil være en far for dem som ikke vil være en del av hedenske praksis. Ikke en far til de som omfavner dem som en del av tilbedelse.

Selv om noen handling som har praksis som hedningene hadde behager Gud, de bedrar seg selv:

³² Du sier: “Vi ønsker å være som nasjonene, som folkene i verden, som tjener tre og stein.” Men hva du har i tankene vil aldri skje. (Ezekiel 20:32, NB)

²⁶ Hennes prester gjør vold på min lov og vanhelliger mine helligdommer; De skiller ikke mellom hellig og vanhellig, lærer de at det ikke er noen forskjell mellom urent og rent; og de lukker øynene for oppbevaring av mine sabbater, slik at jeg blir vanhelliget blant dem. (Ezekiel 22:26, NB)

Gud sier det gjør en forskjell. I stedet for at dette gleder Ham, vil det å inkludere hedenske praksiser bringe hans vrede (Ezekiel 30:13)! Å forsvare sensuelle verdslige praksiser er demonisk (cf. James 3:13-15).

Guds hellige dager eller hva?

Bibelen refererer til Guds høytider som 'hellige sammenkomster' (e.g. Numbers 28:26; 29:12) eller 'hellige festivaler' (cf. Isaiah 30:29).

Bibelen gjentatte ganger fordømmer hedenske skikker som gale og demoniske (1 Corinthians 10:20-21; 1 Timothy 4:1). Bibelen sier om å ikke kombinere ikke-bibelske feiringer i tilbedelse av Gud (Deuteronomy 32; Jeremiah 10; 1 Corinthians 10:20-21).

Men mange har bestemt seg for å observere en tilbedelse kalender som Bibelen

godkjenner ikke. Bruke praksis som apostelen Johannes omgås antikrister (1 John 2:18-19).

De ikke-bibelske helligdager er fremmet av demoner og har hjulpet obskure Guds plan for milliarder over aldre.

Jesus sa Gud ønsket å bli tilbedt i sannhet:

²⁴ Gud er ånd, og de som tilber må tilbe i ånd og sannhet. (John 04:24, NJB)

Ompakkede demoniske helligdager ærer ikke den sanne Gud. Gud vil at du skal stole på ham og gjøre ting på hans måte, ikke din (Proverbs 3:5-6).

De bibelske helligdagene hjelper med å fremstille Guds frelsesplan. Fra og med Jesu offer på påske, til det å streve for å leve 'usyrede' liv, til kallet av førstegrøden i denne alderen (pinse), til basunene i Åpenbaringen og oppstandelsen, til påminnelsen om Satans rolle i våre synder og Kristi soningsoffer, til det å fremstille det tusenårige Guds rike på jorden (løvhyttefesten), til erkjennelsen av at Gud vil tilby frelse til alle (siste store dagen) - deler av Guds plan blir avslørt og gjort mer håndfaste for kristne.

Bibelen forteller kristne til å imitere apostelen Paulus som han etterlignet Jesus (1 Corinthians 11:1).

Jesus holdt de bibelske hellige dager (Luke 2:41-42; 22:7-19; John 7:10-38; 13). Skulle du ikke følge hans eksempel som han lærte (John 13:12-15)?

Apostelen Paulus holdt bibelske helligdagene (Acts 18:21; 20:6,16; 21:18-24; 27:9; 28:17-18; 1 Corinthians 5:7-8; 16:8). Paulus advarte om dem som ville kompromittere dem med demoniske praksis (1 Corinthians 10:19-21). Folk som hevder å følge Bibelens Gud skal bli rensket fra hedenskapet (cf. Nehemiah 13:30; 2 Peter 1:9).

Apostelen Johannes holdt bibelske hellige dager, men advarte om folk som hevder å være kristen var ikke følger hans praksis:

¹⁸ Mine barn, det er den siste time; og som du har hørt at Antikrist kommer, så er nå kommet mange antikrister, der vi vet at det er den siste time. ¹⁹ De gikk ut fra oss, men de var ikke av oss for hadde de vært av oss, ville th ey blitt hos oss; men de gikk ut på at de kan bli åpenbart, at ingen av dem var av oss. (1 John 2: 18-19)

Bør kristne holde de samme bibelske helligdagene som hans apostler, som Johannes holdt? Johannes skrev at de som feilaktig hevder å være kristen som ikke følger hans praksis fungerer som antikrister.

Når det kommer til helligdager og ferie, hvem er vi til å lytte til? Guds ord eller tradisjoner av menn? Mens det kan være riktige stedene for tradisjon, bør ingen akseptere tradisjon som er i strid med Guds ord.

Siden Guds ord er gagnlig til lærdom (2 Timothy 3:16), kanskje vi bør lære av Peter og de andre apostlenes respons til de religiøse lederne i deres tid:

²⁹ En skal lyde Gud mer enn mennesker. (Acts 5:29)

Vil du følger eksempler på Jesus og apostlene, og holde Guds hellige dager Hans vei, og ikke tillate tradisjon for råd av menn for å stoppe deg?

Vil du lytte til dem som “forkynner som hellige sammenkomster” (Leviticus 23:8,21,24,27,35,36), som er Guds bibelske festivaler (Leviticus 23:37)?

Jesus sa:

²¹ Mine brødre er de som hører Guds ord og gjør det. (Luke 8:21)

Er du virkelig en av Jesu brødre? Kristne er ment å være (Romans 8:29). Vi skal beskikket av sannheten (John 17:19).

Vil du og / eller ditt hus høre Guds ord og gjøre det? Vil du holde Guds hellige dager eller tradisjoner som er demonisk inspirert?

“14 Tjen Herren! ¹⁵ Og hvis det virker ondt til deg å tjene Herren, så velg selv i dag hvem dere vil tjene”som de hedenske gudene“i hvis land I bor. Men jeg og mitt hus, vi vil tjene Herren”(Joshua 24:14-15).

Velg Guds hellige dager.

	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033
Helligdager	Påskefestnattens gudstjeneste begynner ved solnedgang							
	mar	apr	apr	mar	apr	apr	mar	apr
	31	20	9	29	16	6	25	12
	Alle helligdager begynner ved solnedgang kvelden før							
Første Dag av De Usyrede Brød	apr	apr	apr	mar	apr	apr	mar	apr
	2	22	11	31	18	8	27	14
Siste Dag av De Usyrede Brød	apr	apr	apr	apr	apr	apr	apr	apr
	8	28	17	6	24	14	2	20
Pinse	mai	jun	jun	mai	jun	jun	mai	jun
	24	13	4	20	9	1	16	5
Basunenes Høytid	sep	okt	sep	sep	sep	sep	sep	sep
	12	2	21	10	28	18	6	24
Forsoningsdagen	sep	okt	sep	sep	okt	sep	sep	okt
	21	11	30	19	7	27	15	3
Løvhyttefesten	sep	okt	okt	sep	okt	okt	sep	okt
	26	16	5	24	12	2	20	8
Den Siste Store Dag	okt	okt	okt	okt	okt	okt	sep	okt
	3	23	12	1	19	9	27	15

Guds dag varer fra solnedgang til solnedgang. Derfor begynner alle helligdager som er listet ovenfor, unntatt påskefestnatten, kvelden før den oppgitte datoen.

For eksempel, i 2026 begynner den første dagen av usyret brød ved solnedgang 1. april og varer til solnedgang 2. april.

Continuing Church of God

USA kontoret til Continuing Church of God er plassert på: PO Box 109, Grover Beach, California, 93483 USA.

Continuing Church of God (CCOG) nettsteder

CCOG.ASIA Dette nettstedet har fokus på Asia og har en rekke artikler i flere asiatiske språk, samt noen elementer i engelsk.

CCOG.IN Dette nettstedet er rettet mot de av indiske arv. Det har materialer i engelsk språk og ulike indiske språk.

CCOG.EU Dette nettstedet er rettet mot Europa. Det har materialer i flere europeiske språk.

CCOG.NZ Dette nettstedet er rettet mot New Zealand og andre med en britisk-stammer bakgrunn.

CCOG.ORG Dette er den viktigste nettsiden til Continuing Church of God. Det tjener mennesker på alle kontinenter . Den inneholder artikler, lenker og videoer, blant annet ukentlige og Helligdag prekener.

CCOGAFRICA.ORG Dette nettstedet er rettet mot dem i Afrika.

CCOGCANADA.CA Dette nettstedet er rettet mot de som er i Canada.

CDLIDD.ES La Continuación de la Iglesia de Dios. Dette er det spanske språk nettsted for Continuing Church of God.

PNIND.PH Patuloy na Iglesia ng Diyos. Dette er Filippinene nettside med informasjon på engelsk og tagalog.

Nyheter og historie nettsteder

COGWRITER.COM Dette nettstedet er en stor proklamasjon verktøy og har nyheter, lære, historiske artikler, videoer og profetiske oppdateringer.

CHURCHHISTORYBOOK.COM Dette er en enkel å huske nettsted med artikler og informasjon om kirkehistorie .

BIBLENEWSPROPHECY.NET Dette er en online radio nettsted som dekker nyheter og bibelske temaer.

YouTube Video Kanaler for Prekener & Sermonettes

BibleNewsProphecy kanal. CCOG sermonette videoer.

CCOGAfrica kanal. CCOG meldinger i afrikanske språk.

CDLIDDSermones kanal. CCOG meldinger i det spanske språket.

Guds hellige dager eller demoniske ferien?

Når du tenker på ferie, hva kommer til hjernen? Synes du om eviggrønne trær, kranser, kaniner, egg, hot-cross boller, og hekser kostymer?

Men ingen av disse symbolene er godkjent i Bibelen. Vet du hva Bibelen egentlig lærer?

Apostelen Paulus skrev:

19 Hva skal jeg si da? At en avgud er noe, eller hva som tilbys til avguder er noe? 20 Snarere at de tingene som hedningene ofrer de ofre til demoner og ikke til Gud, og jeg ikke ønsker å ha fellesskap med onde ånder. 21 Du kan ikke drikke kopp Herren og beger demoner; du kan ikke ta del i Herrens bord og demoners bord. 22 Eller har provosere vi Herren til nidkjærhet? Er vi sterkere enn han? (1 Corinthians 10:19-22)

Skulle du holder Guds hellige dager eller demoniske ferien?